

Budapest,
2008. október 14.,
kedd

146. szám

Ára: 680,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

247/2008. (X. 14.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködésről szóló, Hévizen, 2008. október hó 3. napján aláírt Közigazgatási Megállapodás kihirdetéséről	16824
248/2008. (X. 14.) Korm. r.	Az M7-es autópálya, Sávoly község északi közigazgatási határa, a Marótvölgyi-csatorna és Szökedencs község déli közigazgatási határa által lehatárolt területen megvalósuló nagyberuházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról	16829
249/2008. (X. 14.) Korm. r.	A Vasúti Pályakapacitás-elosztó Szervezet és az integrált vasúti társaság közötti jogviszonyról szóló 333/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról	16833
250/2008. (X. 14.) Korm. r.	A 2007–2013. programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 281/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.	16833
251/2008. (X. 14.) Korm. r.	Az Országos Fogyműködési Tanács szervezetének és működésének részletes szabályairól szóló 67/2001. (IV. 20.) Korm. rendelet módosításáról.	16834
252/2008. (X. 14.) Korm. r.	A köztisztviselők képzésével összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról	16835
253/2008. (X. 14.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között – közös helyen történő határforgalom ellenőrzése céljából – Letenye–Goričan (Muracsány) II. személyforgalmi autópálya-határátkelőhely létesítéséről készült Plitvice-ben, 2005. július 8-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről.	16837
5/2008. (X. 14.) MeHVM r.	Egyes hivatalos lapok nyomtatott változatának terjesztéséhez szükséges előfizetői szám meghatározásáról.	16839
22/2008. (X. 14.) IRM r.	A közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról	16839
124/2008. (X. 14.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	16840
206/2008. (X. 14.) KE h.	Nyugállományú büntetés-végrehajtási dandártábornoki kinevezésről	16852
207/2008. (X. 14.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	16852
1065/2008. (X. 14.) Korm. h.	A Fogyműködéssel élő személyek jogairól szóló egyezmény végrehajtását ellenőrző szerv felkéréséről	16852
1/2008. (X. 14.) MeHVM h.	Az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság elnökének és titkárnak, valamint a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium elnökének és titkárnak kinevezéséről	16853

III. Kormányrendeletek

A Kormány 247/2008. (X. 14.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködésről szóló, Hévízen, 2008. október hó 3. napján aláírt Közigazgatási Megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködésről szóló, Hévízen, 2008. október hó 3. napján aláírt Közigazgatási Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

**„Közigazgatási Megállapodás
a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködésről**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya (a továbbiakban külön-külön: Szerződő Fél, együttesen: Szerződő Felek) a Tanács 2003. február 18-i, az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK rendelete (a továbbiakban: Rendelet) hatékony végrehajtása érdekében, a Rendelet 23. cikk (1) bekezdésére tekintettel, egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok egysze-

rűsítésére a következő Közigazgatási Megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás) kötik:

1. Cikk

(1) A Szerződő Felek a Rendeletben alkalmazott fogalmakat használják, azok ott rögzített jelentése szerint.

(2) Jelen Megállapodást a Rendelettel és a Bizottság 2003. szeptember 2-i, az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szempontok és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1560/2003/EK rendeletével (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet) összhangban kell alkalmazni.

2. Cikk

(1) Jelen Megállapodás alkalmazása során a Szerződő Felek illetékes hatóságai (a továbbiakban: illetékes hatóságok):

a) a Magyar Köztársaságban:
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal
1117 Budapest, Budafoki út 60.
Tel.: +36 (1) 463-4872
Fax: +36 (1) 463-4875
(a továbbiakban: BÁH).

A BÁH a jelen Megállapodással kapcsolatos feladatait a Nemzetközi Együttműködési Főosztály Dublini Koordinációs Osztályán (a továbbiakban: Dublini Koordinációs Osztály) keresztül látja el.

b) a Szlovák Köztársaságban:
A Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma
A Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma, Migrációs Hivatal

A Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma, Határ- és Idegenrendészeti Iroda
Pivonkova 6
812 72 Pozsony
Tel. +421 2 48 254 117
Fax +421 2 43 4 22643
(a továbbiakban: SZKBM).

Az SZKBM a jelen Megállapodással kapcsolatos feladatait egységei útján látja el.

(2) Az illetékes hatóságok kölcsönösen tájékoztatják egymást az együttműködésükhöz szükséges adataikról és azok változásairól.

3. Cikk

(1) A magyar Szerződő Fél részéről a Dublini Koordinációs Osztály folytatja le a dublini eljárást.

(2) A szlovák Szerződő Fél részéről az SZKBM Dublini Állomása folytatja le a dublini eljárást.

(3) A Dublini Koordinációs Osztály a jelen cikk (2) bekezdése szerint meghatározott szlovák illetékes hatóságokkal a szükséges mértékben folytat egyeztetést, kivéve, ha az utóbbi írásban közli a Dublini Koordinációs Osztállyal, hogy az adott kérelem esetében saját hatáskörben kíván eljárni.

4. Cikk

(1) Amennyiben a megkeresés a Rendelet 9. cikkén alapul, az illetékes hatóságok az átvételre vonatkozó megkeresésekre a megkeresés kézhezvételétől számított 45 (negyvenöt) naptári napon belül válaszolnak.

(2) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac rendszerből származó adatokon alapul, az illetékes hatóságok lehetőleg haladéktalanul, de legkésőbb 14 (tizennégy) naptári napon belül válaszolnak.

5. Cikk

A Rendelet 21. cikk (1)–(3) bekezdésében meghatározott információkra vonatkozó megkeresésre az illetékes hatóságok a kézhezvételétől számított 30 (harminc) naptári napon belül válaszolnak.

6. Cikk

A Rendelet 17. cikk (2) bekezdésében foglalt sürgősségi eljárást igénylő megkeresések teljesítése érdekében az illetékes hatóságok kapcsolattartó személyt jelölnek ki, aki a jelen Megállapodás 4. Cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőt figyelembe véve jár el.

7. Cikk

(1) Az illetékes hatóságok a Végrehajtási Rendelet 15. cikke szerinti ún. DublinNeten keresztül tartják egymással a kapcsolatot. Tartósan fennálló műszaki problémák esetén az illetékes hatóságok átmenetileg más olyan adatátviteli berendezést is alkalmazhatnak, amely biztosítja a kérelmek gyorsabb feldolgozását. Ebben az esetben első sorban telefax útján tartják a kapcsolatot. A Szerződő Felek kötelesek haladéktalanul kezdeményezni a hibák kijavítását, és ezzel egyidejűleg kötelesek írásban értesíteni egymást a DublinNet működési hibájáról.

(2) Az illetékes hatóságok egymás közötti kommunikációjuk során – a megkeresésekre és az azokra adott válaszokra vonatkozóan egyaránt – az angol nyelvet használják.

8. Cikk

Amennyiben az illetékes hatóságok azzal az indokolással kívánják elhárítani felelősségüket, hogy a menedékjog iránti kérelem elbírálásáért egy másik tagállam felelős, úgy ezt csak olyan közvetlen és közvetett bizonyítékok haladéktalan bemutatásával tehetik meg, amelyek egy másik tagállam felelősségét ellenőrizhetően megalapozzák.

9. Cikk

(1) Az illetékes hatóságok megállapodhatnak abban, hogy a harmadik országbeli állampolgár átszállítására előzetes egyeztetést követően kijelölt, a megkeresett hatóság által írásban jóváhagyott helyen és időben (munkanapon) kerül sor.

(2) Amennyiben az az illetékes hatóság, amelynél a kérelmet benyújtották, elismeri felelősségét, a megkereső hatósággal szoros együttműködésben haladéktalanul intézkedik az érintett személy átszállítása helyének és időpontjának megszervezéséről.

(3) Az átadást kezdeményező hatóság minden esetben 3 (három) munkanappal az átadást megelőzően értesíti az átvételért felelős hatóságot az átadás várható helyszínéről és időpontjáról. A harmadik országbeli állampolgár átvételét megelőzően a megkereső hatóság köteles átadni az átvételért felelős hatóságnak a menedékkérő úti okmányát, vagy ennek hiányában a Végrehajtási Rendelet 7. cikk (2) bekezdése szerinti feltételekkel kiállított laissez-passer másolatát. Amennyiben ezt a megkereső hatóság elmulasztja, a felelős hatóság megtagadhatja az átadni kívánt személy átvételét.

(4) Amennyiben a megkeresett hatóság az átvételre vagy visszavételre vonatkozó határidőket bizonyíthatóan elmulasztotta, és ennek eredményeképpen a megkereső hatóság a felelősség elismerését vélelmezi, a harmadik országbeli állampolgárt a soron következő, az (1) bekezdés szerint kijelölt időpontban – a (2)–(3) bekezdések megfelelő alkalmazásával – át kell szállítani. Amennyiben nincs ilyen, az illetékes hatóságok által előzetesen kijelölt időpont, az érintett személyt a megkereső hatóság által írásban közölt helyen és időben (munkanapon) kell átvenni.

10. Cikk

(1) Átszállításkor a megkereső hatóság a Végrehajtási Rendelet 7. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a harmadik országbeli állampolgár minden olyan okmányát megküldi a megkeresett hatóságnak, amely valamely közigazgatási eljárás lefolytatásához szükséges.

(2) Ha egy végrehajtott átszállítás után az érintett személy úti okmánya vagy más okmánya, amely valamely közigazgatási eljárás lefolytatásához szükséges, a másik

Szerződő Fél valamely hatóságánál lelhető fel, a megkereső hatóság – a Rendelet 21. cikke szerint – hivatalból vagy az érintett személy írásbeli kérelmére intézkedik az okmányoknak a megkeresett hatóság részére postai úton történő megküldése iránt.

11. Cikk

(1) Az átadásra a Szerződő Felek államának közös államhatárán kerül sor. Kivételes esetben az illetékes hatóságok megállapodhatnak abban, hogy az átadásra a Szerződő Felek államainak nemzetközi repülőterein kerüljön sor.

(2) Az átadásra az alábbi közös kapcsolattartási szolgálati helyeken kerülhet sor:

- Rajka–Čunovo (Dunacsúny) közös kapcsolattartási szolgálati hely;
- Slovenské Ďarmoty (Szlovákgyarmat)–Balassagyarmat közös kapcsolattartási szolgálati hely;
- Sátoraljaújhely–Slovenské Nové Mesto (Szlovákúj-hely) közös kapcsolattartási szolgálati hely.

(3) Az átadásra az alábbi nemzetközi repülőtereken kerülhet sor:

- a Magyar Köztársaság területén: Budapest/Ferihegy Nemzetközi Repülőtér;
- a Szlovák Köztársaság területén: Airport M. R. Štefánika – Pozsony.

(4) Az illetékes hatóságok – eseti jelleggel – bármely más közös kapcsolattartási szolgálati hely vagy nemzetközi repülőtér használatában is megállapodhatnak.

12. Cikk

(1) A jelen Megállapodással kapcsolatos gyakorlati kérdések tisztázására – ideértve olyan kérdéseket, amelyek a Rendeletből, a Végrehajtási Rendeletből, a Tanács 2000. december 11-i, a Dublini Egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról szóló 2725/2000/EK rendeletéből, illetve a Tanács 2002. február 28-i, a Dublini Egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról szóló 2725/2000/EK rendelet végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló 407/2002/EK rendeletéből fakadnak – munkacsoportot kell felállítani. A munkacsoport az illetékes hatóságok és a jelen Megállapodás végrehajtásában közreműködő egyéb hatóságok által kijelölt képviselőkből áll.

(2) A gyakorlati kérdések tisztázása során a Végrehajtási Rendelet II. mellékletében felsorolt bizonyítékokon kívül további hasonló jellegű közvetett bizonyítékok az (1) bekezdés szerint felállított munkacsoport keretében

meghatározhatók, mely közvetett bizonyítékokat a felelősség vizsgálata során figyelembe kell venni.

13. Cikk

(1) Jelen Megállapodás az azt követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, amikor a Szerződő Felek kölcsönösen értesítették egymást arról, hogy eleget tettek a jelen Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi előírásaiknak.

(2) A magyar Szerződő Fél – a Rendelet 23. cikk (2) bekezdésével összhangban – tájékoztatja a Bizottságot a Megállapodás másolatának megküldésével.

(3) Jelen Megállapodás határozatlan időre jön létre. A Megállapodást bármelyik Szerződő Fél írásban, diplomáciai úton felmondhatja. A Megállapodás a felmondásról szóló értesítés kézhezvételét követő 90. (kilencvenedik) napon veszti hatályát.

(4) Jelen Megállapodást a Szerződő Felek bármikor módosíthatják. Ezt írásban, diplomáciai úton kezdeményezik; a módosítás az (1) bekezdésben foglalt eljárásnak megfelelően lép hatályba.

(5) A Rendeletnek vagy a Végrehajtási Rendeletnek az Európai Unió Tanácsa vagy az Európai Bizottság általi módosítása esetén jelen Megállapodást a Szerződő Felek megfelelően módosítják.

(6) Az Európai Bizottságot tájékoztatni kell a Megállapodás minden módosításáról.

Készült Hévizen, 2008. október hó 3. napján, két eredeti példányban, magyar, szlovák és angol nyelven, mindhárom nyelvű szöveg egyaránt hiteles. A Megállapodás eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya részéről

A Szlovák Köztársaság
Kormánya részéről”

**„Administrative Agreement
on cooperation between the Government
of the Republic of Hungary and the Government
of the Slovak Republic with the purpose
of implementing the Council Regulation (EC)
No 343/2003 of 18 February 2003**

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Slovak Republic (hereinafter referred to separately as the Contracting Party, together as the Contracting Parties), in the interest of efficient implementation of the Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in

one of the Member States by a third-country national (hereinafter referred to as the Regulation), in the light of the provisions of Article 23 (1), hereby conclude, in order to simplify the conditions and rules to determine the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national, this Administrative Agreement (hereinafter referred to as the Agreement):

Article 1

(1) The Contracting Parties shall use the terms that are used and defined in the Regulation.

(2) This Agreement shall be applied pursuant to the Regulation and the Commission Regulation (EC) No 1560/2003 of 2 September 2003 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national (hereinafter referred to as the Implementing Regulation).

Article 2

(1) The responsible authorities of the Contracting Parties (hereinafter referred to as responsible authorities) in implementing this Agreement shall be:

a) in the Republic of Hungary:

Office of Immigration and Nationality

1117 Budapest, Budafoki út 60.

Tel.: +36 1 463 48 72

Fax: +36 1 463 48 75

(hereinafter referred to as OIN).

The OIN shall provide the duties related to this Agreement through its Department of International Affairs – Dublin Coordination Unit (hereinafter referred to as Dublin Coordination Unit).

b) in the Slovak Republic:

The Ministry of Interior of the Slovak Republic

Migration Office of the Ministry of Interior of the Slovak Republic

Border and Aliens Police Bureau of the Ministry of Interior of the Slovak Republic

Pivonkova 6

812 72 Bratislava

Tel. +421 2 48 254 117

Fax +421 2 43 4 22643

(hereinafter referred to as MoI).

The MoI shall provide its duties related to this Agreement through its units.

(2) The responsible authorities shall keep each other mutually informed on all details and changes thereof.

Article 3

(1) As regards the Hungarian Contracting Party, the Dublin procedure shall be conducted by the Dublin Coordination Unit.

(2) As regards the Slovak Contracting Party, the Dublin procedure shall be conducted by the MoI – Dublin Station.

(3) The Dublin Coordination Unit shall negotiate to the necessary extent with the Slovak responsible authorities determined in paragraph (2), unless the latter declares in writing its competence with regard to a specific application to the Dublin Coordination Unit.

Article 4

(1) If a request is based on Article 9 of the Regulation, the time limit for the responsible authorities to respond to requests for taking charge shall be 45 (forty-five) calendar days following the receipt of the request.

(2) If a request for taking back is based on data from the Eurodac system, the responsible authorities shall respond immediately but at the latest within 14 (fourteen) calendar days.

Article 5

When a request is related to information referred to in Article 21 (1)–(3) of the Regulation, the responsible authorities shall respond within 30 (thirty) calendar days following its receipt.

Article 6

In the interest of responding to urgent requests under Article 17 (2) of the Regulation, the responsible authorities shall appoint a contact person whose procedure shall take into consideration the time limit determined in Article 4 (2).

Article 7

(1) The responsible authorities shall be in communication with each other through ‘DubliNet’ according to Article 15 of the Implementing Regulation. In case of persistent technical problems the responsible authorities may temporarily use other means of data transmission providing quicker processing of requests. In this event, they shall communicate primarily via fax. The Contracting Parties shall immediately initiate the reparation of the failures and at the same time shall inform each other of the functional disorder of ‘DubliNet’ in writing.

(2) The language of communication between the responsible authorities shall be English concerning both the requests and the responses thereupon.

Article 8

If the responsible authorities wish to refuse their responsibility on the grounds that another Member State is responsible for examining an asylum application, they can do so only by submitting, without delay, direct and indicative evidence establishing verifiably the responsibility of another Member State.

Article 9

(1) The responsible authorities may agree that the transfer of the third-country national shall take place on a certain assigned venue and date on a working day, following previous negotiations and the written approval of the requested authority.

(2) If the responsible authority to whom the application was lodged acknowledges its responsibility, it shall as soon as practically possible make an arrangement in close cooperation with the authority initiating the transfer on the venue and date of the transfer of the person concerned.

(3) The authority initiating the transfer shall always inform the responsible authority 3 (three) working days prior to the transfer on the expected venue and date of the transfer. Before transferring the third-country national, the requesting authority shall hand over a copy of the travel document of the person concerned or, in its absence, the copy of the laissez-passer designed in accordance with the procedure referred to in Article 7 (2) of the Implementing Regulation to the responsible authority. If the requesting authority fails to comply with this obligation, the responsible authority may refuse to accept the transfer of the person concerned.

(4) If the requested authority fails to act within the deadlines concerning take charge or take back requests and, as a consequence, the requesting authority presumes that responsibility has been acknowledged, the third-country national shall be transferred on the next date assigned by virtue of paragraph (1), with application *mutatis mutandis* of paragraphs (2)–(3). Provided that a date for transfer is not assigned by the responsible authorities, the person concerned shall be accepted on a venue and date on a working day communicated in writing by the requesting authority.

Article 10

(1) The requesting authority shall forward all documents of the third-country national to the requested authority necessary for an official procedure at the time of transfer, according to Article 7 (3) of the Implementing Regulation.

(2) If after a successful transfer, the travel document or any other document of the person concerned is found, which is necessary for an official procedure, the requesting authority shall be obliged *ex officio* or at the written request of the person concerned to forward the document via mail to the requested authority according to Article 21 of the Regulation.

Article 11

(1) Transfers shall be carried out at the common state border of the Contracting Parties. In exceptional cases, the responsible authorities may agree that the transfer shall be carried out at the international airports of both states of the Contracting Parties.

(2) Transfers may be carried out at the following joint liaison posts:

- Rajka–Čunovo (Dunacsúny) joint liaison post;
- Slovenské Ďarmoty (Szlovákgyarmat)–Balassagyarmat joint liaison post;
- Sátoraljaújhely–Slovenské Nové Mesto (Szlovák-újhely) joint liaison post.

(3) Transfers may be carried out at the following international airports:

- on the territory of the Republic of Hungary: Budapest/Ferihegy International Airport;
- on the territory of the Slovak Republic: Airport M. R. Štefánika – Bratislava.

(4) The responsible authorities may agree on the use of other joint liaison posts or international airports on a case by case basis.

Article 12

(1) A working group shall be set up to clarify any practical questions related to the implementation of this Agreement, including issues arising from the Regulation, the Implementing Regulation, Council Regulation (EC) No 2725/2000 of 11 December 2000 concerning the establishment of ‘Eurodac’ for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention and Council Regulation (EC) No 407/2002 of 28 February 2002 laying down certain rules to implement Regulation (EC) No 2725/2000 concerning the establishment of ‘Eurodac’ for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention. The working group shall consist of representatives designated by the Contracting Parties and the authorities involved in implementing this Agreement.

(2) Besides evidences listed in Annex II of the Implementing Regulation, other comparable means of indicative evidence may be defined during the clarification of practical questions by the working group established

according to paragraph (1) and these indicative evidences shall be taken into consideration in course of the examination of responsibility.

Article 13

(1) This Agreement shall enter into force on the 30th (thirtieth) day following the date when the Contracting Parties have notified each other on the completion of the internal legal procedures required for its entry into force.

(2) The Hungarian Contracting Party shall, in compliance with Article 23 (2) of the Regulation, notify the European Commission by submitting a copy of this Agreement.

(3) This Agreement is concluded for an indefinite period of time. Either Contracting Party may at any time terminate it in writing through diplomatic channels. The Agreement shall cease to have effect on the 90th (ninetieth) day following the date of receipt of the notification on termination.

(4) This Agreement may be amended by the Contracting Parties. Such an amendment shall be initiated in writing through diplomatic channels and shall enter into force according to the procedures described in paragraph (1).

(5) In case of amendment of the Regulation or the Implementing Regulation by the Council of the European Union or by the European Commission, the Contracting Parties shall amend this Agreement accordingly.

(6) The European Commission shall be notified of all amendments brought to this Agreement.

Done at Hévíz 3. Oktober 2008 in two original copies, each in Hungarian, Slovak and English language, all texts being equally authentic. In case of differences in the interpretation of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of
Hungary

For the Government
of the Slovak
Republic”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2–3. §-a a Megállapodás 13. Cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e rendelet 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben

haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter gondoskodik.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 248/2008. (X. 14.) Korm. rendelete

**az M7-es autópálya, Sávoly község északi
közigazgatási határa, a Marótvölgyi-csatorna
és Szőkedencs község déli közigazgatási határa által
lehatárolt területen megvalósuló nagyberuházással
összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt
jelentőségű üggyé nyilvánításáról**

A Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdésében és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Kormány kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja az 1. számú mellékletben felsorolt közigazgatási hatósági ügyeket, amelyek az M7-es autópálya, Sávoly község északi közigazgatási határa, a Marótvölgyi-csatorna és Szőkedencs község déli közigazgatási határa által lehatárolt területen megvalósuló nagyberuházással függenek össze.

(2) A Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági ügyekben eljáró hatóságként az 1. számú mellékletben meghatározott hatóságokat jelöli ki.

(3) Azokban az esetekben, amikor az 1. számú mellékletben meghatározott ügyfajtára vonatkozó jogszabály az adott ügyben szakhatóság közreműködését rendeli el, a Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági ügyekben eljáró szakhatóságként a 2. számú mellékletben meghatározott hatóságokat jelöli ki.

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

(2) E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépése után indult ügyekben kell alkalmazni.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Kecskemét közigazgatási területén megvalósuló nagyberuházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról szóló 192/2008. (VII. 30.)

Korm. rendelet 1. számú melléklete 5. pontjában „A beruházás megvalósításával kapcsolatos hatósági engedélyek” oszlopában az „energiaügyi hatósági engedélyek” szöveg-rész helyébe a „villamosenergia-ipari építésügyi hatósági engedélyek” szöveg lép.

(4) E rendelet 2. § (3) bekezdése a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 248/2008. (X. 14.) Korm. rendelethez

**A kiemelt jelentőségű beruházás megvalósításához szükséges hatósági engedélyek és eljárások
lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságok**

	Létesítmény	Létesítmény azonosítója	A beruházás megvalósításával kapcsolatos engedélyek	Első fokon eljáró hatóság	Másodfokon eljáró hatóság
1.	Kiemelt nagyberuházásként motorverseny-pálya és ahhoz kapcsolódó	Az M7-es autópálya, Sávolgy község északi közigazgatási határa, a Marótvölgyi-csatorna és Szőkedencs község déli közigazgatási határa által lehatárolt terület.	építésügyi hatósági engedélyek	Marcali Város jegyzője	Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal
2.	egyéb sport, szálláshely, szolgáltató és logisztikai kiszolgáló bázis és létesítményei.		környezetvédelmi hatósági engedélyezések	Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
3.			útügyi hatósági engedélyek	Nemzeti Közlekedési Hatóság Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala
4.			vízjogi engedélyek	Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
5.			villamosenergia-ipari építésügyi hatósági engedélyek	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Pécsi Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal központi szerve

	Létesítmény	Létesítmény azonosítója	A beruházás megvalósításával kapcsolatos engedélyek	Első fokon eljáró hatóság	Másodfokon eljáró hatóság
6.			földvédelmi hatósági eljárások	Marcali Körzeti Földhivatal	Somogy Megyei Földhivatal
7.			ingatlan-nyilvántartási hatósági eljárások	Marcali Körzeti Földhivatal	Somogy Megyei Földhivatal
8.			földmérési hatósági eljárások	Marcali Körzeti Földhivatal	Somogy Megyei Földhivatal
9.			erdővédelmi hatósági engedélyek	Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ
10.			hírközlési hatósági engedélyek	Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala	Nemzeti Hírközlési Hatóság elnöke
11.			bányahatósági engedélyek	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Pécsi Bánya-kapitányság	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal
12.			talajvédelmi hatósági engedélyek	Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóság	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ
13.			kulturális örökségvédelmi hatósági engedélyek	Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Dél-dunántúli Iroda	Kulturális Örökségvédelmi Hivatal központi szerve
14.			vasúti hatósági engedélyek	Nemzeti Közlekedési Hatóság Kiemelt Ügyek Igazgatósága	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala

2. számú melléklet a 248/2008. (X. 14.) Korm. rendelethez

A kiemelt jelentőségű beruházás megvalósításához szükséges hatósági engedélyezési eljárásokban közreműködő szakhatóságok

	Szakhatósági közreműködés tárgyköre	Elsőfokú szakhatóság	Másodfokú szakhatóság
1.	építésügy	Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal	építésügyért felelős miniszter
2.	környezetvédelem, természetvédelem és vízügy	Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség

	Szakhatósági közreműködés tárgyköre	Elsőfokú szakhatóság	Másodfokú szakhatóság
3.	közlekedés		
	a) közút	Nemzeti Közlekedési Hatóság Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala
	b) vasút	Nemzeti Közlekedési Hatóság Kiemelt Ügyek Igazgatósága	
	c) katonai légi közlekedés	Nemzeti Közlekedési Hatóság Légiközlekedési Igazgatóság	
	d) vízi közlekedés	Nemzeti Közlekedési Hatóság Kiemelt Ügyek Igazgatósága	
4.	földtan	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Pécsi Bányakapitányság	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal
5.	bányászat	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Pécsi Bányakapitányság	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal
6.	rendészet (rendőrség)		
	a) gyorsforgalmi utak esetén	Országos Rendőr-főkapitányság	rendészetért felelős miniszter
	b) az egyéb országos közutak, a helyi közutak és a közforgalom elől el nem zárt magánutak esetén	Marcali Rendőrkapitányság	Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság
7.	tűzvédelem	Somogy Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság	Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
8.	honvédelem	Honvédelmi Minisztérium Honvéd Vezérkar	honvédelemért felelős miniszter
9.	katasztrófavédelem	Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	katasztrófavédelemért felelős miniszter
10.	földművelésügy		
	a) termőföldvédelem	Marcali Körzeti Földhivatal	Somogy Megyei Földhivatal
	b) talajvédelem	Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóság	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ
	c) erdővédelem	Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ
11.	kulturális örökségvédelem	Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Dél-dunántúli Iroda	Kulturális Örökségvédelmi Hivatal központi szerve
12.	egészségügy	Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Dél-dunántúli Regionális Intézete	Országos Tisztifőorvosi Hivatal
13.	hírközlés	Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala	Nemzeti Hírközlési Hatóság elnöke
14.	műszaki biztonság	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Pécsi Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal központi szerve
15.	élelmiszer-egészségügy	Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Élelmiszer-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatósága	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ

**A Kormány
249/2008. (X. 14.) Korm.
rendelete**

**a Vasúti Pályakapacitás-elosztó Szervezet
és az integrált vasúti társaság közötti jogviszonyról
szóló 333/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet
módosításáról**

A Kormány a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A Vasúti Pályakapacitás-elosztó Szervezet és az integrált vasúti társaság közötti jogviszonyról szóló 333/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A VPSZ az integrált vasúti társaság számára nyújtott szolgáltatások ellenértékéeként az általa elosztott vasúti pályahálózat-kapacitás után – a Vtv. 79. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjára is figyelemmel – kiszámlázott és elszámolt hálózat-hozzáférési díj [Vtv. 65. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja] nettó összege 0,7%-ának megfelelő mértékű nettó megbízási díjra jogosult.”

2. §

Az R. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A VPSZ a Ptk. 475. §-ának (1) bekezdése alapján más személy közreműködését csak akkor veheti igénybe, ha valamely feladata ellátásához olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a VPSZ nem rendelkezik, továbbá a közreműködő személy és közeli hozzátartozója a Vtv. 67. §-ának (4) bekezdésében foglaltaknak megfelel.”

3. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A 3. § (4) bekezdése 2009. január 1-jén lép hatályba.

(3) Hatályát veszti az R. 5. §-ának (2) bekezdése.

(4) Az R. 6. §-ának (1) bekezdésében a „0,7%-ának” szövegrész helyébe a „0,6%-ának” szöveg lép.

(5) Ez a rendelet 2009. január 2-án a hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
250/2008. (X. 14.) Korm.
rendelete**

**a 2007–2013. programozási időszakban
az Európai Regionális Fejlesztési Alapból,
az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból
származó támogatások fogadásához kapcsolódó
pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési rendszerek
kialakításáról szóló
281/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet
módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotó hatáskörében a következőket rendeli el:

1. §

A 2007–2013. programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 281/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 57. § (1) bekezdés *ca*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A támogatási szerződésben ki kell kötni az alábbi biztosítékokat:]

„*ca*) helyi önkormányzatok, helyi kisebbségi önkormányzatok, önkormányzatok társulásai és ezek költségvetési szervei esetében az érintett önkormányzat, amennyiben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv pályázik, az önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, valamint a 60. § *g*) pontjában meghatározott kedvezményezettek írásbeli nyilatkozata arról, hogy ha a projekt részben vagy egészben megghiúsulna, illetve, ha a támogatást szabálytalanul használja fel, abban az esetben a támogatást a 40. § (2) bekezdésében foglalt intézkedés szerint visszafizeti,”

2. §

A Korm. rendelet 60. § *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és az eredeti *g*)–*j*) pont jelölése *h*)–*k*) pontra változik:

[Nem kötelesek az 58–59. §-ban meghatározott biztosítékot nyújtani:]

„*g*) azok a Ptk. 685/B. §-ában meghatározott többségi önkormányzati befolyás alatt álló gazdasági társaságok, amelyek a támogatást tömegközlekedési tárgyú kiemelt projekt vagy nagyprojekt megvalósításához kapják, és a támogatásból létrejövő vagyon ingyenesen az önkormányzat vagy a többségi önkormányzati befolyás alatt álló gazdasági társaság kizárólagos tulajdonába kerül,”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 9. napon a hatályát veszti.

(2) E rendeletben foglaltakat a hatálybalépését követően megkötött támogatási szerződések esetében kell alkalmazni.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
251/2008. (X. 14.) Korm.
rendelete**

**az Országos Fogytékosügyi Tanács szervezetének
és működésének részletes szabályairól szóló
67/2001. (IV. 20.) Korm. rendelet
módosításáról**

A Kormány a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 30. § (1) bekezdés *d)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli:

1. §

Az Országos Fogytékosügyi Tanács szervezetének és működésének részletes szabályairól szóló 67/2001. (IV. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Országos Fogytékosügyi Tanácsnak (a továbbiakban: Tanács) a Fot. 25. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tagjai a következők:

a) a társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter,

b) az egészségügyért felelős miniszter,

c) az agrárpolitikáért felelős miniszter,

d) az igazságügyért felelős miniszter,

e) a közlekedéspolitikáért felelős miniszter,

f) a külpolitikáért felelős miniszter,

g) a fejlesztéspolitikáért felelős miniszter,

h) az oktatásért felelős miniszter,

i) a helyi önkormányzatokért felelős miniszter,

j) az államháztartásért felelős miniszter,

k) a Miniszterelnöki Hivatal és

l) az Egyenlő Bánásmód Hatóság egy-egy képviselője.”

2. §

Az R. 5. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Fot. 25. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tag

a) figyelemmel kíséri az adott tagot delegáló kormányzati szerv (a továbbiakban: kormányzati szerv) fogyatékoságúval összefüggő tevékenységét;

b) javaslatot tesz a Tanács fél éves munkatervének összeállításakor a kormányzati szerv munkaterve alapján a fogyatékos személyeket érintő előterjesztések Tanács elé terjesztésére;

c) tájékoztatja a kormányzati szervet a Tanács tevékenységéről;

d) figyelemmel kíséri a Tanács – kormányzati szervet érintő – javaslatainak, határozatainak a kormányzati szervben belüli egyeztetését, végrehajtását, és ezek eredményéről beszámol a Tanácsnak.”

3. §

Az R. 9. § (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A Tanács feladatainak végrehajtására és döntéseinek előkészítésére állandó és eseti bizottságokat hozhat létre, az Országos Fogytékosügyi Program végrehajtásának figyelemmel kísérésére állandó monitoring bizottságot működtet.

(3) A Fot. 24. § (3) bekezdés *a)* pontjában foglalt feladat végrehajtásának érdekében a jogszabály előkészítője – a Fot. 25. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tag közreműködésével – a fogyatékos személyeket érintő jogszabályok tervezeteit az államigazgatási egyeztetés keretében véleményezésre megküldi a Tanácsnak.”

4. §

Az R. 9. §-a a következő (7)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Tanács által a Fot. 24. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján tett javaslatról a hatásköre szerint érintett szerv vezetőjének a javaslat beérkezését követő 30 napon belül írásban kell állást foglaltatnia.

(8) A Tanács feladatainak ellátásával összefüggésben írásbeli tájékoztatást kérhet. Az írásbeli tájékoztatáskérést bármely tag kezdeményezheti. Ha a kezdeményezést a Tanács többségi döntéssel támogatja, úgy a hatásköre szerint érintett szerv vezetője a megkeresés beérkezését követő 30 napon belül köteles írásban választ adni.”

5. §

Az R. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) A Tanács tagjait díjazás nem illeti meg, a delegált tagok azonban – a költségek felmerülésétől számí-

tott harminc napon belül – írásban kérhetik a titkártól a Tanács ülésén való részvétellel, valamint a más bizottságokban, testületekben való közreműködéssel kapcsolatos alábbi igazolt költségeik megtérítését:

- a) jeltolmács és személyi segítő költsége,
- b) útiköltség, parkolással felmerülő költségek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti költségeket a Fot. 25. § (6) bekezdése alapján a központi költségvetés társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter által felügyelt fejezetének költségvetése biztosítja.

(3) A delegálással kapcsolatos költségek a delegáló szervezeteket terhelik.”

6. §

Az R. 12. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Tanács titkára kitűzi a (2) bekezdés *b)* pontja szerint bejelentkezett szervezetek által a Tanácsba delegálni kívánt tagok megválasztásának időpontját, biztosítja a lebonyolításhoz szükséges tárgyi feltételeket (helyiség, jegyzőkönyvvezető) és levezeti a delegáló ülést. A választásról – közjegyző által hitelesített – jegyzőkönyv készül, amelyhez csatolni kell a jelenléti ívet.”

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

8. §

(1) Az R.

a) 3. § (1) bekezdésében a „szociális és munkaügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter)” szövegrész helyébe a „társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter” szöveg,

b) 10. § (1) bekezdésében, továbbá 12. § (2), (4) és (5) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter” szöveg,

c) 3. § (3) bekezdésében a „minisztérium” szövegrész helyébe a „társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter által vezetett minisztérium (a továbbiakban: minisztérium)” szöveg lép.

(2) Az R. 5. § (2) bekezdésében az „és a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség” szövegrész hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 252/2008. (X. 14.) Korm. rendelete

a köztisztviselők képzésével összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 80. § (1) bekezdésének *a)* pontjában és (6) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, valamint az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének *b)* pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli:

1. §

A közigazgatási és az ügykezelői alapvizsgáról szóló 51/1993. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az OKV elnökét a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter ötéves időtartamra nevezi ki. Az Elnökség tagjait az OKV elnöke ötéves időtartamra kéri fel.”

2. §

Az R1. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A központi közigazgatási, valamint a Ktv. 1. § (2) bekezdése szerinti szerveknél alkalmazott jelölt a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központnál, egyéb esetben a közigazgatási szerv székhelye, illetve működési területe szerint illetékes közigazgatási hivatalnál (a továbbiakban együtt: vizsgáztatásra jogosult szerv) működő háromtagú bizottság (a továbbiakban: vizsgáztató bizottság) előtt tesz vizsgát.

(2) A vizsgáztató bizottság elnökét és tagjait – a vizsgáztatásra jogosult szerv javaslatára – az OKV titkára kéri fel az OKV tagjai közül. A felkéréseket a vizsgáztatásra jogosult szerv küldi meg a vizsgáztató bizottság részére.

(3) A vizsgáztatásra jogosult szerv a vizsgáztató bizottság elnökének és tagjainak felkérésére vonatkozó javaslatát a vizsga időpontját megelőző 15 munkanappal korábban megküldi az OKV titkárának. A vizsgáztató bizottság tagjának vagy elnökének akadályoztatása esetén a vizsgáztatásra jogosult szerv haladéktalanul javaslatot küld az OKV titkára részére az új elnök vagy tag felkérésére.

(4) A vizsgáztató bizottság felkérésének előkészítésével, működésével, a vizsgák és szakmai konzultációk szervezésével, lebonyolításával, nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat a vizsgáztatásra jogosult szerv látja el.

(5) E rendelet melléklete tartalmazza a közigazgatási és ügykezelői alapvizsga szabályzatát (a továbbiakban: Vs.).”

3. §

A közigazgatási szakvizsgáról szóló 35/1998. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A 6/A. § szerinti felkészítő tanfolyamon oktatásra jogosultak felkérését a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ és a közigazgatási hivatalok (a továbbiakban együtt: szakvizsgaszervező) előzetes jóváhagyásra felterjesztik az OKV titkárához. Az OKV titkára az oktatásra jogosultak jóváhagyása során érvényesíti, hogy

a) a tárgyévben arányosak legyenek az oktatói felkérések,
b) érvényesüljenek az oktatással kapcsolatos, az OKV elnöksége által meghatározott minőségi követelmények.

(2) A szakvizsgát a vizsgatárgynak megfelelő vizsgáztatásra jogosultakból alakított 3 tagú bizottság előtt kell letenni, amelynek elnökét és tagjait a vizsgaszervező javaslatára az OKV titkára kéri fel. A felkéréseket a vizsgaszervező küldi meg a vizsgabizottság részére. A vizsgaszervező a vizsga időpontját megelőző 15 munkanappal korábban javaslatot tesz a vizsgabizottság elnökére és tagjaira az OKV titkárnak. A vizsgabizottság tagjának akadályoztatása esetén a vizsgaszervező haladéktalanul javaslatot tesz az OKV titkára részére az új tag felkérésére. Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat a vizsgabizottság felkérésekor is alkalmazni kell.

(3) A bizottságok felkérésének előkészítésével, működésével, a szakvizsgák, valamint a szakvizsgára felkészítő tanfolyam szervezésével, lebonyolításával, nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat a szakvizsgaszervezők látják el.

(4) A Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ a szakvizsgák szervezéséhez, a bizottságok munkájához, a vizsgakövetelmények egységes érvényesítéséhez az OKV elnökének egyetértésével módszertani útmutatást ad, illetőleg a szakvizsgaszervezőknek – az OKV titkárnak koordinálásával – szakmai módszertani értekezleteket tart.

(5) A közigazgatási szakvizsga egyes vizsgatárgyai tananyagának kifejlesztéséről – a szakbizottságok által javasolt és az OKV elnöke által jóváhagyott követelményrendszer alapján – a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ gondoskodik.

(6) A központi államigazgatási, valamint a Ktv. 1. § (2) bekezdése szerinti szerveknél alkalmazott köztisztviselő a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központnál, a többi közigazgatási szervnél alkalmazott köztisztviselő, valamint a polgármester a közigazgatási szerv székhelye, illetőleg működési területe szerint illetékes szakvizsgaszervezőnél működő bizottság előtt – a közigazgatási szakvizsga e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott vizsgaszabályzatának figyelembevételével – tesz szakvizsgát. A szakvizsgaszervezők szükség szerint közösen is szervezhetnek szakvizsgát, felkészítő tanfolyamot.

(7) A szakvizsgaszervezőt a (3) bekezdésben meghatározott feladatainak végrehajtása során a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter irányítja.”

4. §

A köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképzésről szóló 199/1998. (XII. 4.) Korm. rendelet

(a továbbiakban: R3.) 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kollégium elnökét a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter nevezi ki ötéves időtartamra. A Kollégium titkára a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által ötéves időtartamra kinevezett köztisztviselő. A Kollégium tagjai: a miniszterek által delegált egy-egy köztisztviselő, valamint a regionális közigazgatási hivatalok vezetői vagy az általuk kijelölt egy-egy köztisztviselő, a Kollégium titkára, továbbá a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ, a Köztisztviselők Szakmai Szervezeteinek Szövetsége, az Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács önkormányzati, valamint a Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács és Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács munkavállalói érdekképviselői oldala által delegált egy-egy személy.”

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Az R1. alapján az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság e rendelet hatálybalépését megelőzően felkért tagjainak megbízatása – felkérésük lejártának időpontjától függetlenül – 2009. szeptember 1-jéig tart.

(3) Az R2. 3. § (2) bekezdésében meghatározott felkészítő tanfolyamon oktatásra és vizsgáztatásra jogosultak 2009. szeptember 1-jéig jogosultak vizsgáztatni és oktatni, függetlenül a korábbi felkérésük időpontjától, feltéve, hogy 2002. május 24-e után kaptak oktatói és vizsgáztatói felkérést.

(4) A Kormány a Ktv. 61. § (2) bekezdésében, valamint a Ktv. 62. § (1) bekezdésében a szolgáltató központ számára meghatározott, a közszolgálati alapnyilvántartásra vonatkozó hatáskörök 2009. március 1-jéig történő gyakorlására a minisztériumokat és a Miniszterelnöki Hivatal jelöli ki.

(5) Hatályát veszti az R2. 2. § (4) bekezdésében a „közigazgatási államtitkár és” szövegrész, az R2. 3. § (4) bekezdése, az R2. 3. § (5) bekezdésében az „az OKV társelnökével és” szövegrész, az R2. 1. számú melléklete 5. pontjának utolsó mondata, az R3. 1. § (1) bekezdésében az „a főtitisztviselő és a központi tiszt,” szövegrész, az R3. 8. § (4) bekezdés első mondatában a „, illetve a Miniszterelnöki Hivatal közigazgatási államtitkára (a továbbiakban: a MEH államtitkára)” szövegrész, az R3. 9. § (1) bekezdésében az „a társadalombiztosítás központi hivatali szerveit irányító politikai államtitkár,” szövegrész, az R3. 13. § (1) bekezdésében az „– a MEH államtitkára közreműködésével –” szövegrész.

(6) Az R1. 3. § (1) bekezdés utolsó mondatában az „a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe az „az OKV elnöke” szöveg és a „Közigazgatási Kamara” szövegrész helyébe a „Köztisztviselők Szakmai Szervezeteinek Szövetsége” szöveg, 4. § (1) bekezdésében az „a Miniszterelnöki Hivatal hivatalos lapjában” szöveg-

rész helyébe az „a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben” szöveg, az R1. melléklet I. pont 4. alpontjának utolsó mondatában az „OKV elnökének” szövegrész helyébe az „OKV titkárának” szöveg, az R2. 3. § (2) bekezdés első mondatában az „a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe az „az OKV elnöke” szöveg, az R2. 3. § (3) bekezdésében az „a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrészek helyébe az „az OKV elnöke” szöveg, az R2. 3. § (5) bekezdésének bevezető mondatában a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által kinevezett” szövegrész helyébe a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által ötéves időtartamra kinevezett” szöveg, az R3. 11. § (4) bekezdésében az „a Miniszterelnöki Hivatal hivatalos lapjában” szövegrész helyébe az „a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben” szöveg, az R3. 16. § (3) bekezdésében a „Kollégium elnöke” szövegrész helyébe a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szöveg, az R3. 16. § (4) bekezdésében a „Kollégium elnökének” szövegrész helyébe a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szöveg lép.

(7) Az Európai Unió soros magyar elnökségben közvetlenül résztvevők kiválasztásáról, képzéséről és anyagi elismeréséről szóló 374/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet 7. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában a „2009. januárjában, 2009. júliusában” szövegrész helyébe a „2009. júliusában a munkáltatói jogkör gyakorlója által megállapított összeg, de legfeljebb a hat havi illetmény 30%-a” szöveg, ba) alpontjában a „2009. januárjában, 2009. júliusában” szövegrész helyébe a „2009. júliusában a munkáltatói jogkör gyakorlója által megállapított összeg, de legfeljebb a hat havi illetmény 25%-a” szöveg lép.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 253/2008. (X. 14.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Horvát Köztársaság Kormánya között
– közös helyen történő határforgalom ellenőrzése
céljából – Letenye–Goričan (Muracsány)
II. személyforgalmi autópálya-határátkelőhely
létesítéséről készült Plitvice-ben, 2005. július 8-án
aláírt Megállapodás kihirdetéséről**

(A Megállapodás 2006. március 10-én lépett hatályba.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között közös helyen történő határforgalom ellenőrzése céljából Letenye–Goričan (Mu-

racsány) II. személyforgalmi autópálya-határátkelőhely létesítéséről készült, Plitvice-ben, 2005. július 8-án aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között Letenye–Goričan (Muracsány) II. személyforgalmi autópálya-határátkelőhely létesítéséről, közös helyen történő határforgalom ellenőrzése céljából

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek)

azon igyekezettől vezérelve, hogy fejlesszék a jószomszédi kapcsolatokat, valamint bővítsék az együttműködést az idegenforgalom és a nemzetközi személyforgalom területén,

figyelembe véve a Horvát Köztársaság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya között a Letenye–Goričan autópálya-kapcsolat létesítéséről szóló Budapesten, 2001. március 2-án kötött Egyezmény (a továbbiakban: Autópálya kapcsolatáról szóló Egyezmény) 4. Cikkében foglaltakat,

tekintettel a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a közúti, a vízi és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló Budapesten, 2003. szeptember 29-én aláírt Egyezményben (a továbbiakban: Határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezmény), valamint a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezmény végrehajtásáról szóló Budapesten, 2003. szeptember 29-én aláírt Megállapodás (a továbbiakban: Határforgalmi Végrehajtási Megállapodás) 7. Cikk (3) bekezdésében foglaltakra,

az alábbiakban állapodtak meg.

1. Cikk

(1) A Szerződő Felek a Magyar Köztársaság államterületén V/B. európai közúti közlekedési folyosón a B 57 és B 58 határjelek között létesülő Mura-hídhöz kapcsolódva, a Magyar Köztársaság államterületén fekvő Letenye és a Horvát Köztársaság államterületén fekvő Goričan települések között a határforgalom közös helyen történő ellenőrzése céljából Letenye–Goričan (Muracsány) II. (a továbbiakban: határátkelőhely) elnevezéssel autópálya határátkelőhelyet létesítenek.

(2) A határátkelőhelyen a Magyar Köztársaság államterületén horvát határforgalom-ellenőrző szolgálati hely létesül, ahol a horvát hivatalos személyek ellenőrzést végeznek.

(3) A határátkelőhely használatának rendjét és nyitvatartási idejét a Határforgalmi Végrehajtási Megállapodás 7. Cikke tartalmazza.

(4) A határátkelőhely megnyitását követően a közös államhatáron jelenleg működő Letenye–Goričan (Muracsány) I. közúti határátkelőhely a Határforgalmi Végrehajtási Megállapodás 6. Cikkében foglaltak szerinti forgalom számára az ott meghatározott módon és nyitva tartással működik.

2. Cikk

(1) A határátkelőhelyen a nemzetközi személyforgalom ellenőrzése a Határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezmény és a Határforgalmi Végrehajtási Megállapodás rendelkezései alapján történik.

(2) A nemzetközi személyforgalomban részt vevő közlekedési eszközöknek meg kell felelniük a Szerződő Felek hatályos jogszabályaiban foglaltaknak és be kell tartaniuk az autópályán történő közlekedés szabályait.

3. Cikk

(1) A határátkelőhelyet a magyar Szerződő Fél építi meg, saját költségén és beruházásában, mely a Magyar Állam kizárólagos tulajdonát képezi.

(2) A magyar Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra, hogy a határátkelőhely építését a Mura-híd forgalomba helyezésével egyidejűleg befejezi és a határátkelőhelyen mindkét Szerződő Fél illetékes szolgálati személyei részére biztosítja a határforgalom ellenőrzésének feltételeit.

(3) A magyar Szerződő Fél a határátkelőhely tervezési eljárása során biztosítja a horvát Szerződő Fél illetékes hatóságai számára, hogy az átkelőhely terveit megismerje és javaslatait kifejtthesse.

(4) Az átkelőhely tervezésének és kivitelezésének idejére, a közös feladatok végrehajtásának elősegítésére a Szerződő Felek szakértőikből közös Technikai Munkabizottságot hoznak létre.

4. Cikk

(1) A magyar Szerződő Fél a határátkelőhelyen biztosítja a horvát Szerződő Fél szolgálati személyei számára, valamint a szolgáltatást végzők részére – a Határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezményben foglaltakkal összhangban – a határforgalom ellenőrzéséhez, az ezzel összefüggő tevékenységhez szükséges működési területet és szolgálati célú helyiségeket.

(2) A horvát szolgálati személyek számára a működési terület a határforgalom ellenőrző szolgálati helyen kiterjed:

- a kijelölt hivatali helyiségekre,
- az ellenőrző forgalmi sávokra és a kezelő fülkére,
- a szociális helyiségekre,
- a parkolóra,

– az államhatártól az új Mura-hídon át a szolgálati helyig vezető autópálya szakaszra, valamint a Letenye–Goričan (Muracsány) I. közúti határátkelőhelyen át a kijelölt csatlakozó (kollektor) útra szolgálatba járás céljából.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő határátkelőhelyen a szolgáltatást végzők a számukra kijelölt vagy telepített szolgálati helyiségeket használják, továbbá a (2) bekezdésben feltüntetett útszakaszokat szolgálatba járás céljából.

(4) A Szerződő Felek határforgalom ellenőrző szerveinek kijelölt vezetőik írásban meghatározzák a határátkelőhely közös használatának szabályait.

5. Cikk

(1) A horvát Szerződő Fél illetékes szervei, szolgálati személyei és szolgáltatást végzői által kizárólag, valamint a magyar szolgálati személyekkel közösen használt létesítmények használatáról, fenntartásáról, az üzemeltető által nyújtandó szolgáltatásokról, valamint a határátkelőhely üzemeltetési feltételeiről, a használat és a szolgáltatások díjáról, mértékéről és a fizetés módjáról – a Határforgalom ellenőrzéséről szóló egyezmény 18. Cikk (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a Szerződő Felek kijelölt illetékes szervei magánjogi szerződésben állapodnak meg.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő illetékes szervek a következők:

- a) a magyar Szerződő Fél részéről: a Vám és Pénzügyőrség,
- b) a horvát Szerződő Fél részéről: a Pénzügyminisztérium.

6. Cikk

A jelen Megállapodás végrehajtása során felmerült vitákat a Szerződő Felek a jelen Megállapodás 3. Cikk (4) bekezdésében szereplő közös Technikai Munkabizottság keretében tárgyalások útján, ennek eredménytelensége esetén, diplomáciai úton rendezik.

7. Cikk

(1) A jelen Megállapodás azon későbbi írásos diplomáciai értesítés kézhezvételét követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, amelyben a Szerződő Felek értesítik egymást a hatálybalépéshez szükséges belső jogi követelmények teljesüléséről.

(2) A jelen Megállapodás határozatlan időre szól. A jelen Megállapodást bármelyik Szerződő Fél diplomáciai úton, írásban felmondhatja. A jelen Megállapodás a felmondásról szóló értesítés kézhezvételét követő 6. (hatedik) hónap elteltével hatályát veszti.

(3) A jelen Megállapodás a Szerződő Felek kölcsönös egyetértésével írásban kiegészíthető és módosítható. A kiegészítés és a módosítás az (1) bekezdésben meghatározottak szerint lép hatályba.

Készült: Plitvice-n, 2005. július 8. napján, két eredeti példányban magyar és horvát nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

A Horvát Köztársaság
Kormánya nevében”

3. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a pénzügyminiszter gondoskodik.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter 5/2008. (X. 14.) MeHVM rendelete

egyes hivatalos lapok nyomtatott változatának terjesztéséhez szükséges előfizetői szám meghatározásáról

Az elektronikus információs szabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 22. § (2) bekezdés *e*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 29/2008. (II. 19.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem:

1. §

(1) A minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv és a kormányhivatal által kiadott hivatalos lap oldalhú másolata nyomtatott formában akkor terjeszthető, ha a tárgyévét megelőző év június 30-án a lap a központi költségvetéshez tartozó szerveken kívüli előfizetőinek száma az ezret meghaladja.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak nem képezik akadályát annak, hogy

a) az ott megjelölt hivatalos lap egyes példányairól költségtérítés ellenében, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezései szerint egyedileg papíralapú másolatot készítsenek,

b) a hivatalos lapot kiadó szerv az oldalhú másolatot nyomtatott formában, ellenérték nélkül a szerv, illetve a szervet ve-

zető személy irányítása vagy felügyelete alá tartozó szerv állományába tartozó személyek rendelkezésére bocsátása.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása során a hivatalos lapot kiadó szerv, illetve jogelődjei, valamint a minisztériumot vezető miniszter által irányított szerv által a tárgyévét megelőző év június 30-án kiadott több hivatalos lapnak a központi költségvetéshez tartozó szerveken kívüli előfizetőinek számát össze kell számítani azzal, hogy több jogutód esetében a példányszámot a feladatkör szerinti jogutódnál, több feladatkör szerinti jogutód esetében a jogutódok között egyenlő arányban kell számításba venni.

2. §

E rendelet 2009. január 1-jén lép hatályba.

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 22/2008. (X. 14.) IRM rendelete a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 12. § (3) bekezdésében és 183. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *h*) pontja szerinti feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaságban 314 közjegyző működik.”

2. §

(1) Az R. melléklete III. Részének Borsod-Abaúj-Zemplén megye cím utolsó pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye)

„11. Tokaj és Bodrogkeresztúr, egy körzet egész év”
Bodrogkisfalud, Csobaj,
Erdőbénye, Szegi, Szegilong,
Taktabáj, Tarcal, Tiszaladány,
Tiszatardos (a Szerencsi városi
bíróház illetékességi
területéről), valamint Rakamaz,
Szabolcs, Tímár, Tiszanagyfalu,
Balsa és Gávavencsellő
(a Nyíregyházi városi bíróság
illetékességi területéről)

(2) Az R. melléklete III. Részének Szabolcs-Szatmár-Bereg megye cím 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye)

„5. Nyíregyházi városi bíróság (kivéve Rakamaz, Szabolcs, Tímár, Tiszanagyfalu, Balsa, Gáva- vencsellő)	1 sz. közjegyző 2. sz. közjegyző 3. sz. közjegyző 4. sz. közjegyző 5. sz. közjegyző 6. sz. közjegyző	január, július február, augusztus március, szeptem- ber április, október május, november június, december”
---	---	--

3. §

Az R. melléklete IV. Részének Fejér megye cím 4. és 5. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Fejér megye)

„4. Székes- fehérvár városi bíróház (kivéve az 5. pont alatti)	1. sz. közjegyző 2. sz. közjegyző 3. sz. közjegyző 4. sz. közjegyző 5. sz. közjegyző 6. sz. közjegyző	január, július február, augusztus március, szeptember április, október május, november június, december
--	--	--

5. Mór, Bakonycsérnye, Balinka, egy körzet egész év”
Bodajk, Csákberény, Csókakő,
Fehérvárcsurgó, Isztimér,
Kincsesbánya, Magyaralmás,
Nagyveleg, Pusztavám, Söréd
(a Székesfehérvár városi bíróság
illetékességi területéről)

4. §

Ez a rendelet 2008. november 1-jén lép hatályba, és 2008. november 2-án hatályát veszti.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 124/2008. (X. 14.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnöknek az Országgyűlés által elfogadott, még ki nem hirdetett törvények alkotmányellenességének előzetes vizsgálatára irányuló indítványai tárgyában – dr. Bragyova András, dr. Kiss László, dr. Kovács Péter és dr. Lévy Miklós alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a követ-

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanácsról szóló, az Országgyűlés 2006. december 11-i ülésnapján elfogadott törvény 3. § (2) bekezdés b) pontja, 7. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 19. § (1) bekezdésének a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 17. § (4) bekezdését megállapító szövegrésze alkotmányellenes.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló, az Országgyűlés 2006. december 11-i ülésnapján elfogadott törvény 33. §-ának a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 53. § (3) bekezdése első mondatát megállapító szövegrésze alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országgyűlés 2006. december 11-i ülésnapján fogadta el az Országos Érdekegyeztető Tanácsról szóló T/1306. számú törvényjavaslatot (a továbbiakban: OÉTtv.). Az Országgyűlés ugyanezen az ülésnapon elfogadta az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló T/1307. számú törvényjavaslatot (a továbbiakban: Ászptv.). Az Országgyűlés elnöke az OÉTtv.-t és az Ászptv.-t 2006. december 13-án küldte át a köztársasági elnök hivatalába kihirdetés-

re. A köztársasági elnök az OÉTtv.-t, valamint az Ászptv.-t nem írta alá, hanem – az Alkotmány 26. § (4) bekezdésében biztosított jogkörénél fogva – az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. §-ának a) pontja, 21. § (1) bekezdésének b) pontja és a 35. §-a alapján az OÉTtv. több, illetve az Ászptv. egy rendelkezése alkotmányellenességének előzetes vizsgálatát kezdeményezte az Alkotmánybíróságnál. A köztársasági elnök indítványait az Alkotmány 26. § (1) bekezdésében megjelölt határidőn belül küldte meg az Alkotmánybíróságnak.

Az OÉTtv.-nyel szemben előterjesztett indítványában a köztársasági elnök kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az OÉTtv. 3. § (2) bekezdés b) pontja, 5. §-a, 6. § (1) bekezdése, 7. § (1) bekezdés c) pontja, valamint 19. § (1) bekezdésének a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 17. § (4) bekezdését megállapító szövegrésze alkotmányellenes. Az Ászptv.-nyel szemben előterjesztett indítványában a köztársasági elnök jelezte, hogy az Ászptv. 33. §-ának az Mt. 53. § (3) bekezdésének első mondatát megállapító része alkotmányellenes. A két indítványt a felmerülő alkotmányossági problémák azonosságára tekintettel az Alkotmánybíróság egyesítette, és egy eljárásban bírálta el.

2. A köztársasági elnök az OÉTtv.-nyel kapcsolatos indítványában utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság 40/2005. (X. 19.) AB határozata szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével ellentétes alkotmányellenes helyzet keletkezett annak következtében, hogy az Országgyűlés nem alkotta meg az Országos Érdekegyeztető Tanácsnak (a továbbiakban: OÉT), mint az országos foglalkoztatáspolitikai érdekegyeztetés szervezetének létrehozására és működésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Az OÉTtv. ennek az alkotmányellenes mulasztásnak a megszüntetése céljából született. Az OÉTtv. a mulasztást úgy kívánja orvosolni, hogy meghatározza az OÉT működési területét, összetételét és működésének alapvető szabályait.

A köztársasági elnök által az OÉTtv.-ben kifogásolt rendelkezések részben az OÉT egyes hatásköreit szabályozzák, részben az OÉT összetételét határozzák meg. A köztársasági elnök e rendelkezésekkel kapcsolatban az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésének sérelmét kérte megállapítani. A köztársasági elnök az OÉT hatásköreit figyelembe véve megállapíthatónak tartotta, hogy az OÉT közhatalmi jogosítványokat is gyakorol, indítványában az OÉT alábbi közhatalmi jogosítványaira utalt.

2.1. A köztársasági elnök – a 40/2005. (X. 19.) AB határozatra (ABH 2005, 427, 439.) való hivatkozással – a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 9. § b) pontjában foglalt jogosítványt, mely arra hatalmazza fel az OÉT-et, hogy évente beszámoltassa a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületét, az OÉT közhatalmi jogosítványának tekintette. Az OÉTtv. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint az OÉT a munkaviszonyt érintő legfontosabb jogsa-

bályok tekintetében – törvényi rendelkezés alapján – egyetértési jogot gyakorol. Az Mt. 17. § (4) bekezdését megállapító OÉTtv. 19. § (1) bekezdése szerint a társadalmi párbeszédért felelős miniszter az OÉT egyetértésével határozhatja meg a munkaminősítés rendszerét.

A köztársasági elnök indítványában utalt arra, hogy az Mt. 17. § (1) bekezdése is közhatalmi jogosítványt ad az OÉT-nek, miután a Kormány az OÉT egyetértésével határozza meg a foglalkoztatás érdekében a munkavállalók nagyobb csoportját érintő gazdasági okból történő munkaviszony-megszüntetéssel kapcsolatban az Mt.-től eltérő szabályokat; illetve dönt a kötelező legkisebb munkabér és a munkavállaló által betöltött munkakörhöz szükséges iskolai végzettség, szakképesítés szintjétől függő garantált bérminimumnak a mértékéről, továbbá a munkaügyi ellenőrzésre vonatkozó, kormányrendeletben történő szabályozásról. Ezt a rendelkezést az OÉTtv. nem érintette, és a köztársasági elnöki indítvány sem tartalmazott az Mt. 17. § (1) bekezdése alkotmányellenességének utólagos megállapítására és megsemmisítésére irányuló határozott kérelmet.

2.2. A köztársasági elnök hivatkozik a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatra (ABH 1997, 263, 269.), mely közhatalmi jogosítványnak minősítette a normaalkotásban való részvételt, a jogszabályalkotás során gyakorolt egyetértési jogot. Az OÉT által gyakorolható, a jogszabályalkotásban való közreműködésre vonatkozó közhatalmi jogosítványok egyrészt elvileg valamennyi választópolgárt érinthetnek, hiszen minden választópolgárnak lehetősége van arra, hogy jogszabályok hatálya alá tartozó foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítsen. Másrészt a társadalombiztosítási jogviszonnyal összefüggésben fizetendő járuléknak a minimuma a kötelező legkisebb munkabérhez igazodik olyan jogalanyoknál is, akik nem állnak foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban. [Az Mt. említett 17. § (1) bekezdése pedig egyetértési jogot ad az OÉT számára a kötelező legkisebb munkabér meghatározásával kapcsolatban.] A köztársasági elnök felveti azt, hogy egyáltalán adható-e alkotmányosan ilyenfajta jogalkotási hatáskör az Alkotmányban nevesített szerveken kívül másnak is, továbbá hangsúlyozza, hogy az alkotmányellenesség alapvetően az OÉT által gyakorolt közhatalmi jogosítványok okán áll fenn.

2.3. A köztársasági elnök OÉTtv.-nyel kapcsolatos indítványának további részében az OÉT összetételével kapcsolatos rendelkezések alapján rámutatott arra, hogy az OÉT nem választott szerv. Az OÉT munkavállalói, illetve munkáltatói oldalát az abban részt vevő szervezetek képviselői alkotják. Az OÉTtv.-nek az OÉT összetételéről szóló rendelkezései nem teszik kötelezővé, hogy az OÉT szakszervezeti és munkáltatói oldala a választópolgároknak, vagy akár csak a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok alanyainak túlnyomó többségét képviselje. A köztársasági elnök álláspontja szerint az OÉT-ben részt vevő szervezetek ténylegesen nem is tudják felhatalmazásukat a válasz-

tőpolgároknak, vagy akár a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok alanyainak túlnyomó többségére visszavezetni. Ezért az OÉT demokratikus legitimációval nem rendelkezik. A köztársasági elnök szerint amennyiben egy szervezet közhatalmi jogosítványokat kap, akkor e szervezetnek a hatáskör-gyakorlás vonatkozásában demokratikus legitimációval kell rendelkeznie. Ezt a követelményt az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság 16/1998. (V. 8.) AB határozata (ABH 1998, 140, 146.) állapította meg. Az OÉTV-nek az indítvánnyal érintett 5. §-a és 6. § (1) bekezdése ezeknek a követelményeknek nem felel meg. Az OÉTV. 5. §-a és 6. § (1) bekezdése úgy konstituálja az OÉT-et, hogy nem teremti meg annak demokratikus legitimációját. Az elnöki indítvány hivatkozik a 40/2005. (X. 19.) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság megállapította „a közhatalom letéteményesei (állami szervek, önkormányzatok), illetve a civil szféra közötti érdekegyeztetés hagyományosan konzultációt, azaz tanácskozást, információcserét, érdekvitát, az eltérő érdekek, vélemények ütköztetését, konfliktusfeloldást, a közhatalmi döntésekkel érintetteknek a döntések előkészítésbe való bevonását, nem pedig a közhatalmi döntések meghozatalában való közvetlen részvételt jelenti.” A köztársasági elnök szerint, ha az érdekegyeztetésre létrehozott szerv közhatalmi jogosítványokat kap, e szervnek, – a konkrét hatáskör-gyakorlás vonatkozásában – demokratikus legitimációval kell rendelkeznie.

A köztársasági elnök egyrészt az OÉT közhatalmi jogosítványaival összefüggésben, másrészt e jogosítványok gyakorlásához nélkülözhetetlen demokratikus legitimáció hiánya miatt kérte az OÉTV. megjelölt rendelkezései alkotmányellenességének megállapítását.

3. Az OÉTV.-nyel szemben előterjesztett indítványhoz hasonlóan az Ászptv.-nyel kapcsolatos elnöki indítvány is a közhatalmi hatáskörök gyakorlásával, illetve az ehhez szükséges demokratikus legitimáció kérdésével foglalkozik.

3.1. Az Mt. 53. § (3) bekezdése első mondatának az Ászptv. 33. §-ával megállapított szövege szerint a Kormány az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségekkel egyetértésben, rendeletben határozza meg az üzemtanács-választás szavazólapjainak tartalmát, és a szakszervezeti reprezentativitás megállapítása érdekében az országos szavazatösszesítés módját és rendjét. A köztársasági elnök ezt az egyetértési jogot közhatalmi jogkörnek tekinti és megállapítja, hogy az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségeknek az Ászptv. jelen indítvánnyal érintett szakaszában biztosított jogosítványa – miután az a jogszabályalkotásban való közreműködésre vonatkozik – potenciálisan valamennyi választópolgárt érintheti, hiszen valamennyi választópolgárnak megvan a lehetősége arra, hogy a vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó jogviszonyt létesítsen. Az elnök ebben az indítványában is felveti azt a kérdést, hogy ilyenfajta jogalkotá-

si hatáskör az Alkotmányban nevesített szerveken kívül alkotmányosan egyáltalán másnak adható-e.

3.2. A köztársasági elnök szerint, ha a szakszervezeti szövetségek – akár együttesen is – közhatalmi jogosítványokat kapnak, e szervezeteknek a konkrét hatáskör-gyakorlás vonatkozásában demokratikus legitimációval kell rendelkezniük. Az OÉTV. 5. §-a határozza meg, hogy mely szakszervezeti szövetségek vehetnek részt az OÉT-ben. Ugyanakkor ez a szakasz csak az OÉT-ben részt vevő egyes szakszervezeti, illetve munkáltatói szövetségek vonatkozásában állít fel feltételeket, nem követeli meg azonban, hogy az OÉT munkavállalói oldala a választópolgároknak, vagy akár csak a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok alanyainak túlnyomó többségét képviselje. Ezért az OÉTV. 5. §-a alapján nem biztosított az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségeknek a demokratikus legitimációja, vagyis az Ászptv. 33. §-a az Mt. 53. § (3) bekezdésének első mondatát megállapító részében úgy ad közhatalmi jogosítványt az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségeknek, hogy ezeknek a szövetségeknek a kellő demokratikus legitimációja hiányzik, hiszen ehhez az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdése alapján az kellene, hogy az egyetértési joggal felruházott szakszervezeti szövetségek a közhatalomgyakorlással érintettek (adott esetben az összes választópolgár) túlnyomó többségét tagjaik között tudják. Mivel ez nem áll fenn, ezért az elnök álláspontja szerint az Ászptv. 33. §-a ellentétes az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésével.

Az Alkotmánybíróság beszerezte a szociális és munkaügyi miniszter véleményét.

II.

1. Az Alkotmány indítványokkal érintett rendelkezései:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

2. Az Flt. érintett rendelkezése:

„9. § A Kormány az országos jelentőségű foglalkoztatáspolitikai kérdésekben a munkavállalók és a munkaadók országos érdek-képviselői szervezeteivel az Országos Érdekegyeztető Tanácsban (a továbbiakban: OÉT) egyeztet. Ennek során az OÉT

a) véleményezi a foglalkoztatást közvetlenül érintő törvénytervezeteket,

b) évente beszámoltatja a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületét,

c) a munkájában részt vevő országos munkaadói és munkavállalói szövetségek útján kijelöli a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületének a munkaadói, továbbá munkavállalói képviselőit, és javaslatot tesz a visszahívásukra.”

3. Az Mt. érintett rendelkezései:

„17. § (1) A Kormány az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével

a) meghatározza a foglalkoztatás érdekében a munkavállalók nagyobb csoportját érintő gazdasági okból történő munkaviszony-megszüntetéssel kapcsolatban az e törvénytől eltérő szabályokat;

b) dönt a kötelező legkisebb munkabér és a munkavállaló által betöltött munkakörhöz szükséges iskolai végzettség, szakképesítés szintjétől függő garantált bérminimum mértékéről, továbbá a munkaügyi ellenőrzésre vonatkozó, kormányrendeletben történő szabályozásról;

c) javaslatot tesz a napi munkaidő leghosszabb mértékének, illetve a munkaszüneti napok meghatározására.”

4. Az OÉTtv. érintett rendelkezései:

„2. § Az OÉT az országos szakszervezeti, illetve munkáltatói szövetségek (a továbbiakban: munkavállalói, illetve munkáltatói oldal) és a kormány közötti makroszintű konzultációk és tárgyalások folyamatosan működő, legátfogóbb, országos, háromoldalú (tripartit) érdekegyeztető fóruma.”

„3. § (2) Az OÉT intézményi keretet nyújt a kormány, valamint a munkavállalói és munkáltatói érdekképviseltek közötti konzultációnak, ennek keretében

(...)

b) véleményt formál a munkaviszonyt érintő legfontosabb jogszabályokról, illetve e jogszabályok tekintetében – törvényi rendelkezés alapján – egyetértési jogot gyakorol.

4. § (1) E törvény alkalmazásában érdekképviselő, illetve érdekképviselői szövetség az egyesülési jogról szóló törvény szerint létrejött társadalmi szervezet,

a) amelynek alapszabályában szereplő elsődleges célja a munkavállalók munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése, vagy

b) amelynek alapszabályában meghatározott céljai között szerepel a munkáltatók munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek védelme és képviselése.

(2) Országos az az érdekképviselő, amely az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően:

a) szakszervezetekből, szakszervezeti szövetségekből, vagy

b) munkáltatókat tömörítő érdekképviselletekből, szövetségekből, illetőleg munkáltatói szervezetekből (a továbbiakban: tagszervezet) álló tagsággal rendelkezik, és

c) tevékenységét országos szinten szervezi.

5. § (1) Az országos érdekegyeztetésben részt vehet:

a) az a szakszervezeti szövetség, amely

aa) legalább négy nemzetgazdasági ágban és legalább tizenkét alágazatban tevékenykedő tagszervezettel rendelkezik, és

ab) legalább három régióban vagy nyolc megyében tagszervezettel, vagy tagszervezetei területi, illetve megyei szervezettel rendelkeznek, továbbá

ac) tagszervezetei együttesen legalább százötven munkáltatónál rendelkeznek önálló, vagy a tagszervezet alap-

szabálya szerinti munkahelyi szervezettel, valamint ad) tagja az Európai Szakszervezeti Szövetségnek;

b) az a munkáltatói szövetség, amely

ba) legalább két nemzetgazdasági ágban és legalább hat alágazatban tevékenykedő tagszervezettel rendelkezik, és

bb) tagszervezetei legalább három régióban vagy tíz megyében működő területi szervezettel rendelkeznek, továbbá

bc) amelynek, illetőleg amely tagszervezeteinek tagságát legalább ezer munkáltató, illetve vállalkozás alkotja, vagy amelynek, illetőleg amely tagszervezeteinek tagsága legalább százezer főt foglalkoztat, valamint

bd) tagja európai munkáltatói szövetségnek.

(2) A feltételek elérése érdekében a munkavállalók, illetőleg a munkáltatók érdekképviselői szervezetei egymással koalícióra léphetnek.

6. § (1) Az OÉT munkavállalói, illetve munkáltatói oldalának tagja kizárólag a 4–5. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő országos érdekképviselői szövetség lehet.

(2) A kormányzati oldal elnöke a társadalmi párbeszédért felelős miniszter, illetve megbízottja. A kormányzati oldalt a napirend szerint feladatkörrel rendelkező központi államigazgatási szerv vezetője vagy megbízottja képviseli.

7. § (1) Az OÉT a 3. § (3)–(4) bekezdésben felsorolt kéréseket illetően:

(...)

c) törvényben meghatározott esetben egyetértési jogot gyakorol.”

„19. § (1) Az Mt. 17. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyúttal az (5) bekezdés hatályát veszti:

(...)

(4) A társadalmi párbeszédért felelős miniszter az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével meghatározhatja a munkaminősítés rendszerét.”

5. Az Ászptv. érintett rendelkezése:

„33. § Az Mt. 53. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

»(3) A Kormány az Országos Érdekegyeztető Tanácsban részt vevő országos szakszervezeti szövetségekkel egyetértésben rendeletben határozza meg az üzemitanács-választás szavazólapjának tartalmát és a szakszervezeti reprezentativitás megállapítása érdekében az országos szavazatösszesítés módját és rendjét. Az ágazati (szakágazati) és területi szavazatösszesítés módjának és rendjének meghatározása tekintetében a Kormány az Országos Érdekegyeztető Tanács és az ágazati párbeszéd bizottságok véleményének kikérésével alkot rendeletet.«”

III.

Az indítványok megalapozottak.

1. A köztársasági elnöki indítványok által érintett, a köztársasági elnök szerint alkotmányellenes rendelkezések tartalmukat tekintve két külön típusba sorolhatók. Egy

részükhöz az OÉT, illetve az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségek feladat- és hatásköreit szabályozó rendelkezések tartoznak [az OÉTV. 3. § (2) bekezdés b) pontja, 7. § (1) bekezdés c) pontja, 19. § (1) bekezdésének az Mt. 17. §-ának (4) bekezdését megállapító rendelkezése, és az Ászptv. 33. §-ának az Mt. 53. § (3) bekezdésének első mondatát megállapító rendelkezése]. A másik csoportba az OÉT összetételét meghatározó rendelkezések [OÉTV. 5. § és 6. § (1) bekezdés] sorolhatók.

Az indítványok szerint a hatásköröket megállapító rendelkezések azért alkotmányellenesek, mert közhatalom-gyakorlásnak minősülő részvételt biztosítanak meghatározott jogszabályok megalkotásában. A közhatalmi jogkörnek minősülő jogalkotásban az egyetértési jog útján való részvétellel az OÉT és a szakszervezeti szövetségek elvileg valamennyi választópolgárra kiterjedően gyakorolnának közhatalmat. A köztársasági elnök [a 40/2005. (X. 19.) AB határozatra utalással] egyértelművé teszi, hogy az érdekegyeztetésnek nem szükségképpen része az érdekegyeztetésre létrehozott szervnek vagy a szakszervezeti szövetségeknek biztosított, a jogalkotásban való részvételre jogosító egyetértésen alapuló közhatalmi jogosítvány.

Az OÉTV-t érintő indítvány az OÉT összetételét megállapító rendelkezéseket azért tartja alkotmányellenesnek, mert a kifogásolt, közhatalmat megvalósító hatáskörök (jogalkotásban való részvétel) gyakorlásához a 16/1998. (V. 8.) AB határozatban – az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdése alapján alkotmányos feltételként – rögzített demokratikus legitimáció megléte az OÉT-ben való részvételt szabályozó rendelkezések által nem biztosított. Abban az esetben, ha a vizsgált törvények nem adnának az OÉT-nek vagy a szakszervezeti szövetségeknek ilyen típusú közhatalmi hatásköröket, a részvételi és összetételi szabályok alkotmányos megítélése is más lehetne.

2. Az indítványok alapján az Alkotmánybíróságnak elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy alkotmányosan részt vehetnek-e a (különböző munkaügyi vagy munkajogi tárgyú) jogszabályok egyetértési joggal való megalkotásában az OÉT, illetve az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségek. Amennyiben erre az első kérdésre igenlő válasz adható (vagyis alkotmányosan részt vehetnek) akkor következő kérdésként az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy esetükben fennállnak-e a demokratikus legitimáció 16/1998. (V. 8.) AB határozatban előírt és a 40/2005. (X. 19.) AB határozatban megerősített feltételei. Az első kérdés tehát az, hogy megfelelő reprezentativitási szabályokkal (a demokratikus legitimáció biztosításával) a jogalkotásban egyetértési joggal való részvételt jelentő hatáskörök gyakorlása alkotmányossá tehető-e?

3. Az Alkotmánybíróság értelmezésében az OÉT és az országos szakszervezeti szövetségek hatásköreit tartalma-

zó rendelkezésekben a törvényhozó az egyetértési jog szabályozásával az OÉT, illetve az országos szakszervezeti szövetségek számára nem konzultatív, hanem érdemi egyúttá döntési jogot jelentő részvételt biztosított a jogszabály-alkotásban. Az OÉTV. a Kormánnyal, illetve a miniszterrel együttesen meghatározandó tartalmú jogszabály (kormány-, illetve miniszteri rendelet) megalkotására (kiadására) jogosítja az OÉT-t, az Ászptv. a Kormánnyal együttesen meghatározandó tartalmú jogszabály (miniszteri rendelet) megalkotására jogosítja az országos szakszervezeti szövetségeket. Az, hogy az egyetértési jog valamely döntés meghozatalában való, a döntéshozóval egyenlő hatású döntéshozatali jogosultságot, vagyis úgynevezett egyúttá döntési helyzetet jelent, melyben sem a döntéshozó, sem az egyetértési jog jogosultja önállóan érvényes döntést nem tud hozni, az Alkotmánybíróság több határozatában megfogalmazást nyert már. E határozatok különféle közhatalmi (közigazgatási) döntésfajtákra vonatkozó szabályozások vizsgálata kapcsán születtek, és az azokban foglalt elvi megállapításokat az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekintette.

A 47/1991. (IX. 24.) AB határozat szerint: „[a] hazai joggyakorlatban a döntésalkotásban való részvétel több formája ismert, – így pl. a javaslattevés, a véleményezés. Az egyetértési jog – természeténél fogva – sem a döntési joggal rendelkező, sem az egyetértési jog címzettje számára nem biztosít önálló döntési lehetőséget. Konszenzus hiányában nem kerülhet sor érvényes döntés megalkotására.” (ABH 1991, 438, 440.) Ezt az érvelést alkalmazta a 792/B/1998. AB határozat is (ABH 2004, 1255, 1260.), melyet megerősített az 1336/B/1997. AB határozat is (ABH 2003, 1025, 1031.).

Az egyetértési jog hasonló értelmezését követte még a 39/2006. (IX. 27.) AB határozat (ABH 2006, 498, 505.), az 59/2001. (XII. 7.) AB határozat (ABH 2001, 739, 741.), az 58/1992. (XI. 6.) AB határozat (ABH 1992, 410, 412.), a 45/1993. (VII. 2.) AB határozat (ABH 1993, 484, 485.), a 12/1995. (II. 22.) AB határozat (ABH 1995, 74, 76.) és az 1090/B/2005. AB határozat is (ABH 2006, 1837, 1844). A felsorolt határozatokból kiderül, hogy az egyetértési jog nem önálló, de mégis döntéshozatali jogot jelent, és mindenképpen alkalmas arra, hogy a döntéshozatali jog jogosultjának döntését megakadályozza. Megállapítható az is, hogy a jogszabály kiadásához (megalkotásához) fűződő egyetértési jog gyakorlása – mint a jogalkotási hatáskör egy részének gyakorlása osztja a jogalkotó hatáskör megítélését és – közhatalmi jogkör gyakorlásának minősül. Az, hogy a jogalkotásban való közreműködés egyes formáin belül a jogszabály által kifejezetten és konkrétan megnevezett egyetértési jogkör közhatalminak és a jogalkotó számára megkerülhetetlennek minősül, az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján egyértelmű. [30/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 202, 206.; megerősítette: a 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, ABH 2001, 123, 129.; 1098/B/2006. AB határozat, ABH 2007, 2088, 2106.]

4. Az OÉT és a szakszervezeti szövetségek indítványokkal érintett, a jogalkotásban való részvétellel kapcsolatos egyetértési jogáról a következők állapíthatók meg.

4.1. Az OÉTV. 3. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint az OÉT: „véleményt formál a munkaviszonyt érintő legfontosabb jogszabályokról, illetve e jogszabályok tekintetében – törvényi rendelkezés alapján – egyetértési jogot gyakorol”. Ez a rendelkezés lényegét tekintve egy „hivatkozó” szabály. A munkaviszonyt érintő legfontosabb jogszabályok „tekintetében” adott egyetértési jogot más törvények, elsősorban az Mt. számos rendelkezése (a „hivatkozott” szabályok) konkretizálják. Így a köztársasági elnök indítványában is említett Mt. 17. § (1) bekezdése: „A Kormány az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével *a)* meghatározza a foglalkoztatás érdekében a munkavállalók nagyobb csoportját érintő gazdasági okból történő munkaviszony-megszüntetéssel kapcsolatban az e törvénytől eltérő szabályokat; *b)* dönt a kötelező legkisebb munkabér és a munkavállaló által betöltött munkakörhöz szükséges iskolai végzettség, szakképesítés szintjétől függő garantált bérminimum mértékéről, továbbá a munkaügyi ellenőrzésre vonatkozó, kormányrendeletben történő szabályozásról.” Emellett az Mt. 17. § (5) bekezdése szerint „[a] gazdasági miniszter – az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével – meghatározhatja a munkaminősítés rendszerét.” Az Mt. 41/A. § (4) bekezdésében „[f]elhatalmazást kap a miniszter, hogy – az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével – rendeletben határozza meg: *a)* a bejelentési kötelezettség teljesítésének, illetőleg *b)* a kollektív szerződések nyilvántartásának részletes szabályait.” Továbbá az Mt. 75. § (3) bekezdése: „A külön jogszabályban meghatározott egészségkárosodott, megváltozott munkaképességű munkavállalók alkalmazása, illetve foglalkoztatása tekintetében jogszabály – az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével – eltérő szabályokat állapíthat meg.” Az Mt. 144. § (5) bekezdése: „A munkavállalót megillető kötelező legkisebb munkabér és a 17. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti garantált bérminimumot, ezek hatályosságát – figyelemmel a 17. § (1) bekezdésének *b)* pontjában foglaltakra – a Kormány állapítja meg.”

4.2. Az OÉTV. 7. § (1) bekezdése szerint: „Az OÉT a 3. § (3)–(4) bekezdésben felsorolt kérdéseket illetően *a)* konzultál; *b)* tárgyalást folytat és megállapodásokat köt; *c)* törvényben meghatározott esetekben egyetértési jogot gyakorol;” Az említett „felsorolt kérdések” között szerepelnek: munkajogi szabályozás, munkavédelem, munkaügyi ellenőrzés, munkaügyi kapcsolatok stb. Az egyetértési jog *c)* pontban említett, törvényben meghatározott eseteket az Mt. fent hivatkozott rendelkezései tartalmazzák.

Az OÉTV. 19. § (1) bekezdésének az Mt. 17. § (4) bekezdését megállapító rendelkezése: „A társadalmi párbeszédért felelős miniszter az Országos Érdekegyeztető Tanács egyetértésével meghatározhatja a munkaminősítés rendszerét.” [Erre a felhatalmazásra hivatkozva született a munkavállalók ágazatközi besorolási rendszeréről szóló

6/1992. (VI. 27.) MüM rendelet, melynek a preambulumban a miniszter utal is az Érdekegyeztető Tanács egyetértésére: „egyetértésével a következőket rendelem”]. Az Ászptv. 33. §-ának az Mt. 53. § (3) bekezdése első mondatát megállapító rendelkezése szerint pedig a Kormány az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségekkel egyetértésben, rendeletben határozza meg az üzemi tanács-választás szavazólapjának tartalmát, és a szakszervezeti reprezentativitás megállapítása érdekében az országos szavazatösszesítés módját és rendjét.

5. Ezekről az együttdöntési helyzetektől jól elkülöníthetők a hagyományos érdekegyeztetési jogosultságok, melyek a jogszabály-alkotással kapcsolatosan konzultatív jogosítványokat biztosítanak az OÉT-nek, vagy az abban részt vevő érdekszervezeteknek: pl. az OÉTV. 3. § (2) bekezdés *b)* pontjának első fordulata: „véleményt formál a munkaviszonyt érintő legfontosabb jogszabályokról”; a 7. § (1) bekezdése: konzultál, tárgyalást folytat, megállapodásokat köt a felsorolt kérdéseket illetően; a 7. § (3) bekezdése: „az OÉT munkavállalói, illetve munkaadói oldala véleményezi” a 3. § (3) bekezdésében szereplő kérdéseket érintő jogszabály-alkotási koncepciókat, javaslatokat, törvénytervezeteket. Ugyanígy az Mt.-ben is, pl. a 17. § (1) bekezdés *c)* pont: a Kormány az OÉT egyetértésével javaslatot tesz a napi munkaidő leghosszabb mértékének, illetve a munkaszüneti napoknak a meghatározására; 75. § (2) bekezdése: jogszabály az OÉT meghallgatásával – az egészség védelme céljából vagy egyébként közérdekből – a munkaviszony létesítésének feltételeit e törvény rendelkezésein túlmenően is meghatározhatja, továbbá meghatározott munkakörök betöltését szakképesítéshez és gyakorlati időhöz kötheti.

Az Alkotmánybíróság már a 40/2005. (X. 19.) AB határozatában is utalt arra, hogy az érdekegyeztetés „klasszikus” tartalmát konzultatív (tárgyalási, javaslattevési, esetleg véleményezési) jogok alkotják (ABH 2005, 439.). Az Európai Unió tagállamaiban is ismertek érdekegyeztetést végző, illetve a szociális párbeszédet szolgáló szervek, melyek kisebb részben az adott állam alkotmányában nyernek szabályozást (pl. a Francia Köztársaságban az 1958. évi alkotmány 69–71. §-ai hozzák létre a *Conseil Économique et Social*-t; Olaszországban az alkotmány 99. §-a rendelkezik a *Consiglio Nazionale dell' Economia e del Lavoro*-ról, Portugáliában az alkotmány 92. §-a rendelkezik a *Conselho Económico e Social*-ról), nagyobb részt azonban törvényben hozzák létre ezeket a szerveket (*Consejo Economic y Social* Spanyolországban, *Sociaal-Economische Raad, SER*, Hollandiában), illetve a társadalmi partnerek megállapodásával, törvényi háttér nélkül is léteznek egyeztető fórumok (pl. *Paritätische Kommission für Preis- und Lohnfragen* Ausztriában). Közös bennük, hogy ezek alapvetően konzultatív szervek, jogosítványaik a tanulmányok készítésétől, az ajánlások megfogalmazásán és az egyeztetésen keresztül általában egyes állami döntések tervezeteinek véleményezéséig terjednek, de

a jogalkotásban való egyetértési jogot nem érik el. Az Alkotmány 36. §-a a Kormány számára politikai kötelezettségként írja elő, hogy feladatai ellátása során az érdekelt társadalmi szervezetekkel együttműködik. Az Alkotmánybíróság az említett 40/2005. (X. 19.) AB határozatában ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy „a munkavállalói és munkaadói érdekképviselőknek a foglalkoztatással, a munkanélküliek ellátásának biztosításával, munkához jutásának támogatásával, szociális biztonságának elősegítésével kapcsolatos állami feladatok ellátásába való bevonása, ennek érdekében az állam és érdekszervezetek képviselőiből álló testületeknek a felállítása és a testületeknek egyes közhatalom gyakorlására jogosító hatáskörökkel való felruházása önmagában nem feltétlenül alkotmányellenes.” (ABH 2005, 427, 451.) Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy jelen ügyben a közhatalmi hatásköröket nem általánosságban kellett vizsgálnia, hanem egy meghatározott hatáskör típus, a jogalkotáshoz fűződő egyetértési jog alkotmányos megengedettsége körül kellett állást foglalnia. Más szóval azt kellett elbírálnia, hogy az Alkotmánynak a jogalkotásra vonatkozó vagy más szabályai (pl. az említett 36. §) lehetővé teszik-e, hogy az Alkotmányban nem szereplő szervek egyetértési joguk útján részesüljenek a jogalkotó (közhatalmi) hatáskörből.

6. A köztársasági elnök által vizsgálni kért rendelkezések – az Alkotmánybíróságnak az egyetértési jog jogi természetére vonatkozó ismertetett gyakorlata alapján – egyértelműen közös jogalkotásra adott felhatalmazások, szervezésük és a konzultációs jogokat tartalmazó rendelkezésekkel való egybevetésük alapján is ez állapítható meg. Ezért a kérdéses hatáskörök egyértelműen közhatalom gyakorlására (azon belül is jogalkotásra) adott felhatalmazásnak tekintendők: az egyetértésre jogosult OÉT vagy országos szakszervezeti szövetség egyetértése nélkül a Kormány vagy a miniszter által az adott tárgykörrel kiadott jogszabály (rendelet) formai okból törvénysértő lenne. A jogalkotás azonban közvetlenül az Alkotmányon alapuló és ezért törvénnyel nem korlátozható közhatalmi hatáskör, az Alkotmány maga határozza meg, hogy mely állami szerv és milyen formában bocsáthat ki jogszabályt.

7. A jogalkotó szervek, mint anyagi jogforrások (fontes essendi) és a jogszabályok, mint alaki jogforrások (fontes cognoscendi) meghatározása mellett, amint arra a 37/2006. (IX. 20.) AB határozat is rámutatott „[a]z Alkotmány rögzíti a jogforrási hierarchia elvét is: a 35. § (2) bekezdés szerint a Kormány rendelete nem lehet ellentétes a törvénnyel; a 37. § (3) bekezdés értelmében a miniszteri (miniszterelnöki) rendelet nem lehet ellentétes törvénnyel és kormányrendelettel; a 44/A. § (2) bekezdés alapján pedig az önkormányzati rendelet nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. A jogalkotás alkotmányos jelentőségét mutatja továbbá az Alkotmány 32/A. § (1) és (2) bekezdése, amely a jogszabályok alkotmánybírósági felülvizsgálatáról és az alkotmányellenes jogszabályok

megsemmisítéséről szól.” (ABH 2006, 480, 485.) Az Alkotmánybíróság azonban ezen túlmutató következtetést is levont a jogszabályok rendszerével kapcsolatban: „Az Alkotmány tehát a jogszabályalkotás tekintetében egy zárt rendszert képez: megjelöli a kibocsátót, megjelöli a jogszabály nevét, rendelkezik egymáshoz való hierarchikus viszonyukról is az Alkotmány, a 32/A. §-a révén, gondoskodik a jogforrási hierarchia Alkotmánnyal való összhangjának garanciájáról is.” (ABH 2006, 485.)

8. Az előzőekben részletesen ismertetett alkotmányi rendelkezésekből és ezek alkotmánybírósági értelmezéséből egyértelműen következik, hogy jogalkotó hatáskörrel csak az Alkotmány ruházhat fel egy szervet. Az Alkotmányban nevesített jogalkotó szervek között az OÉT és az OÉT-ben részt vevő országos szakszervezeti szövetségek nem szerepelnek. Az Alkotmány alapján tehát sem az OÉT, sem az abban részt vevő országos érdekképviselők nem jogalkotó szervek, ezért jogszabály-alkotásra a jogszabály kibocsátáshoz kapcsolódó egyetértési joguk alapján való törvényi felhatalmazásuk ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, a hatalommegosztás elvével és az Alkotmánynak a Kormány, illetve a miniszterek jogalkotását szabályozó rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság ugyanis már a 7/1993. (II. 15.) AB határozatában azt rögzítette: „A hatalmi ágak elválasztására épülő államszervezetben azonban szükséges az állami és érdekképviselői funkciók pontos elhatárolása, ezért a jogalkotás – mint közhatalmi tevékenység – nem tehető függővé a közhatalmi jogosítványokkal nem rendelkező szakszervezetek és egyéb szervezetek állásfoglalásaitól.” (ABH 1991, 418, 419–420.) Ezt az álláspontját megerősítette az 50/1998. (XI. 27.) AB határozatban (ABH 1998, 387, 397.), illetve a 40/2005. (X. 19.) AB határozatában is, azt is kimondva, hogy: „[a]z Alkotmány 4. §-ából a munkavállalói érdekszervezetek számára nem következik jogosultság közhatalom gyakorlást jelentő hatáskörök gyakorlásában való részvételre.” (ABH 2005, 427, 439.) Ugyancsak nem vezethető le ilyen jogosultság az Alkotmánynak alapvetően együttműködési, politikai egyeztetési kötelezettséget tartalmazó 36. §-ából sem, hiszen a feladatok ellátása során való együttműködés szófordulatból nem következik a Kormány vagy a Kormány tagjának jogalkotó hatáskörére nézve semmilyen konkrét korlátozás.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök indítványa alapján megállapította a határozat rendelkező részében megjelölt rendelkezések alkotmányellenességét. Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet ugyanakkor arra, hogy az OÉTV. 3. § (2) bekezdés b) pontja alkotmányellenességének megállapítására a rendelkezés második fordulatában szereplő egyetértési jog alapján került sor. A rendelkezés első fordulatában szereplő véleményezési jog alkotmányellenességét az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben nem kellett vizsgálnia, de az alkotmányellenesség megállapítása – az egyetértési jogra figyelemmel – az egész b) pontot érintette.

IV.

1. Az indítványozó köztársasági elnök álláspontja szerint az OÉTtv., illetve az Ászptv. úgy jogosítja fel közhatalom gyakorlására az OÉT-et, hogy az nem rendelkezik demokratikus legitimációval, és ez ellentétes az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök által is hivatkozott korábbi határozatában a közhatalom legitim gyakorlásával összefüggésben kifejtette:

„A közhatalom gyakorlásának (...) alkotmányos feltétele, hogy arra demokratikus legitimáció alapján kerüljön sor. Az Alkotmánybíróság a bírói hatalom forrását elemezve már állást foglalt a demokratikus legitimáció kérdésében. Eszerint a népszuverenitásra épülő rendszerben a hatalmi ágak lehetnek önlegitimálók, ha közvetlen választáson alapulnak. A másik út a közhatalom elnyerése valamely más hatalmi ág közreműködésével; a hatalomnak azonban ekkor is, ezen a láncolaton keresztül visszavezethetőnek kell lennie a szuverén néphez. [38/1993. (VI. 11.) AB hat. ABH 1993, 256, 262.] A demokratikus legitimáció elsődlegesen valósul meg akkor, ha a közhatalmat gyakorló testületet a választópolgárok közvetlenül választják. Demokratikus a legitimáció akkor is, ha a közvetlenül választott szervezet által választott vagy kinevezett szervek, személyek gyakorolnak közhatalmat. Amíg a választások, kinevezések láncolata a választópolgároktól a közhatalmat gyakorló szervig, személyig folyamatos, a demokratikus legitimáció nem vitatható. Ezért tekinthető demokratikusan legitimálnak a Kormány és az államigazgatási szervezet is.” [16/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 140, 146.]

Az Alkotmánybíróság 40/2005. (X. 19.) AB határozata is megerősítette a közhatalom-gyakorlás demokratikus legitimációjának szükségességét:

„Ha (...) a törvényhozás (...) a közhatalmi döntések meghozatalában való közvetlen részvétel jogával ruhazza fel az érdekszervezeteket, akkor különleges jogszabályi garanciákra van szükség annak érdekében, hogy ennek során érvényesüljenek a demokratikus jogállamiságnak az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdéséből fakadó követelményei.” (ABH 2005, 427, 446.)

2. Az Alkotmánybíróság az OÉT és az országos szakszervezeti szövetségek megfelelő demokratikus legitimációjával összefüggésben a következőkre mutat rá. Az indítványozó köztársasági elnök a demokratikus legitimáció hiányát olyan természetű közhatalmi jogosultság (jogalkotó hatáskör egyetértési jog útján történő gyakorlása) kapcsán állította, melyet – az előzőekben kifejtettek szerint – az Alkotmány jogforrási rendszerre vonatkozó szabályainak módosítása nélkül nem lehet létrehozni. Más megfogalmazással, az OÉT és a szakszervezeti szövetségek még kellő demokratikus legitimáció mellett sem hatalmazhatók fel törvénnyel a jogalkotásban való egyetértési jog útján történő részvételre, azaz jogalkotásra. Az Alkotmánybíró-

ság értelmezésében ez azt jelenti, hogy jelen ügyben a demokratikus legitimáció kérdése nem vizsgálható önmagában a kérdéses közhatalmi hatáskör (jogszabályalkotásban gyakorolt egyetértési jog) nélkül. Ezért az Alkotmánybíróság a demokratikus legitimációval érintett közhatalmi hatáskör legitimációtól független alkotmányellenességének megállapítása okán, az OÉT összetételére vonatkozó szabályok alkotmányosságát nem vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság emellett – arra irányuló indítvány hiányában – nem vizsgálta az Mt.-nek az egyetértési jogot tartalmazó rendelkezéseit, jelen eljárásában csak az előzetes normakontroll iránti indítványt bírálta el.

Az Alkotmánybíróság a határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét az alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1204/A/2006.

Dr. Bragyova András alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a többségi határozatnak sem a rendelkező részével, sem annak indokolásával a következők miatt.

1. Kiss László alkotmánybíró úr különvéleményéhez hasonlóan én sem tartom megfelelőnek az indítvány értelmezését. A köztársasági elnök indítványa egyértelműen az OÉT összetételét, benne a szakszervezeti képviselőt megoldását kifogásolja azzal érvelve, hogy a szakszervezeti oldal demokratikus legitimációja hiányzik, ezért az OÉT nem gyakorolhat közhatalmat. Ebből következik, hogy a köztársasági elnök indítványa az OÉT egyetértési jogát – ahogyan az egyetértési jogot általában véve is – alkotmányosnak tartja, feltéve, hogy az OÉT összetétele megfelel a „demokratikus legitimáció” követelményének. Indítványában csupán az OÉT összetételének alkotmányosságát vitatja. Ezért tartom sajnálatosnak, hogy éppen ez, az OÉT összetételének alkotmányossága nyitott kérdés maradt,

mivel a határozat szerint az OÉTtv. és az Ászptv. más, az indítványban nem szereplő okból alkotmányellenes. Ennek az a különös következménye lett, hogy a határozat olyan okból nyilvánítja alkotmányellenesnek az OÉTtv.-t, amely az indítvány szerint nem alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróságnak arra a kérdésre kellett volna választ adni, hogy a kvázi-korporatív, vegyes összetételű, kormányzati és érdek-képviselési elemet egyaránt magába foglaló OÉT összetétele alkotmányos szempontból megfelel-e a feladat- és hatáskörének. Mindez azt jelenti, hogy a két érdek-képviselési oldal esetében – mivel a Kormány, illetve tagja esetében ez a kérdés fel sem merül – meg kellett volna vizsgálni, hogy az OÉTtv.-ben foglalt szabályok alkalmasak-e a megfelelő reprezentativitásra, a szabályozási cél és az OÉT hatásköre függvényében.

2. Nem értek egyet a többségi határozattal abban sem, hogy az OÉT egyetértési joga alkotmányellenesen korlátozza a Kormány rendeletalkotási hatáskörét, azaz, egyes kérdésekben (mint pl. a minimálbér meghatározása) a Kormány csak az OÉT egyetértésével alkothat rendeletet [lásd OÉTtv. 3. § (2) bekezdés *b*) pontja]. Mivel a határozat az OÉTtv. 3. § (2) bekezdését hivatkozó szabálynak tekinti, amelyet elsősorban az Mt. vonatkozó rendelkezései konkretizálnak, ugyanebből az okból találja alkotmányellenesnek az Mt. idekapcsolódó módosítását is, ezért a következőkben mondandók erre is vonatkoznak.

Kétségtől igaz, hogy jogalkotási tevékenységet csak az Alkotmányban meghatározott szervek végezhetnek, kizárólag az Alkotmányban meghatározott módon, illetve az Alkotmány alapján. Ezzel egyetértek, de úgy vélem, ennek a kíváncsolomnak a törvény megfelel.

Az OÉT-nek két alkotmányos alapja is van. Először az Alkotmány 36. §-a, mely szerint a Kormány együttműködik az érdekelt társadalmi szervezetekkel. Az együttműködés sok mindent magában foglalhat: az OÉT konzultatív szerepét mindenképpen. Másodsor, az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének *l*) pontja, amely szerint a Kormány „el látja mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény a hatáskörébe utal”. Az OÉT keretében folytatott érdekegyeztetés kétségtől ebbe az esetkörbe tartozik, lévén a Kormány „törvényben meghatározott” feladata. Azt is mondhatnánk, hogy az együttműködés az Alkotmány 36. §-ában előírt együttműködés konkretizálása: a Kormány feladata, amelyet az OÉTtv. részletez, s így egyben a 35. § (1) bekezdés *l*) pontja alá is esik.

Ez a törvénnyel a Kormány hatáskörébe utalt feladat a jelen esetben: (1) a háromoldalú érdekegyeztető szervben való részvétel és (2) bizonyos kérdések szabályozásában (mint például a minimálbér összege) történő együttműködés, együttdöntés. E szabályozás indoka a kompromisszumon alapuló szabályalkotás ösztönzése, amelyben valamennyi érintett fél érdekei figyelembe vétetnek azáltal, hogy bizonyos lényeges, törvényben meghatározott kérdésekben a Kormány nem alkothat rendeletet az OÉT másik

két oldalának egyetértése nélkül. (Megjegyzem, ugyanez áll a miniszter rendeletalkotási jogára is.)

Az OÉTtv. alkotmányosságát az Alkotmány 35. § (1) bekezdés fentebb már idézett *l*) pontja biztosítja: a Kormány hatáskörébe törvény utal egy feladatot. Jelen esetben az érdekegyeztetést azzal, hogy ennek sikertelensége – a megállapodás hiánya – esetén bizonyos kérdésekben a Kormány törvényben kapott jogalkotó hatásköre visszaszáll az Országgyűlésre.

3. A többség szerint az OÉTtv. korlátozza a Kormány alkotmányos rendeletalkotási hatáskörét. Ez igaz, de ebből nem következik, hogy a korlátozott hatáskört mások (ti.: az OÉT, benne a munkavállalói és munkaadói szervezetek) gyakorolnák – ezért nem tartom a korlátozást alkotmányellenesnek.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során nem tett olyan megállapítást, amely szerint a Kormány rendeletalkotási hatásköre törvényben ne lenne korlátozható. Ellenkezőleg, az Alkotmánybíróság szerint a törvényhozó hatásköre a rendeleti jogalkotás irányába nem korlátozott. Nincsenek ugyanis a Kormánynak az Alkotmány szerint absolute fenntartott szabályozási tárgykörei. Ebből nem következik, hogy a jogrendszer egy adott pillanatában ne lennének a Kormány jogalkotó hatáskörébe tartozó tárgykörök – sőt az Alkotmány bizonyos (de nem jogalkotási) hatásköröket a Kormánynak tart fenn (lásd Alkotmány 35. §) –, de a jogalkotó hatáskör mindaddig törvénnyel korlátozható volt. Az Alkotmánybíróság eddig egyetlen döntésében sem mondta ki, hogy a Kormánynak lenne olyan eredeti jogalkotó hatásköre, amely törvényben ne volna korlátozható – bár vannak az Alkotmányban meghatározott feladatai. Eszerint a jelen esetben nem lehet szó a Kormány jogalkotó hatáskörének alkotmányellenes korlátozásáról, mivel a most alkotmányellenesnek nyilvánított törvények szerint az OÉT hatásköre konzultatív, még akkor is, ha a törvény szerint „egyetértési joga” van. Ha ugyanis az OÉT-ben nem születik döntés – azaz az OÉT nem ért egyet a Kormány minimálbérről szóló javaslatával – a Kormánynak lehetősége van az Országgyűlésnek törvényjavaslatot benyújtani a minimálbér meghatározásáról, vagy az Országgyűlés nélkül is meghatározhatja a minimálbért (ahogyan dönthet az OÉT egyetértési jogához kötött más tárgyakról is). Ez annál inkább is indokolt lehet, mert a minimálbér meghatározása erősen befolyásolja a költségvetési szervek bérkiadásait, így a költségvetés meghatározásának fontos eleme; mert a költségvetési törvényben közvetve megjelenik mind a kiadási (bérkifizetések), mind a bevételi oldalon (a minimálbérhez kapcsolódó járulék- és egyéb közteher fizetési kötelezettség).

Az OÉTtv. alkotmányellenessége a többség szerint abban áll, hogy a Kormány alkotmányos jogalkotó hatáskörét az OÉT egyetértési joga alkotmányellenesen korlátozza. Ez csak akkor lenne igaz, ha az OÉT törvény új jogforrást vezetne be (pl. az OÉT és a Kormány együttes rendeletét). Erről azonban szó sincs: a kormányrendeletet a tör-

vény szerint egyedül a Kormány alkotja – és nincs ok feltételezni, hogy a gyakorlatban ne ez az Alkotmánnyal összhangban álló értelmezés lett volna elfogadott. A törvény ellenére az OÉT egyetértése nélkül alkotott kormányrendelet az Alkotmánybíróság mai gyakorlata szerint [lásd 9/2007. (III. 7.) AB határozat, ABH 2007, 177, 187–188.; 7/2004. (III. 24.) AB határozat, ABH 2004, 98, 105.; továbbá: 496/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 493, 495–496.] ettől nem lenne alkotmányellenes. Ezek szerint ebből a szempontból sem lehet szó a Kormány rendeletalkotó hatáskörének alkotmányellenes korlátozásáról.

Ha az Alkotmánybíróság az ún. nehéz-tehergépkocsi ügyben hozott 30/2000. (X. 11.) AB határozatában foglaltakat tekintjük kiindulópontnak, amelyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy „a jogszabály által kifejezetten és konkrétan megnevezett, egyetértési, véleményezési jogkörrel rendelkező szervezetek – a demokratikus döntéshozatali eljárásban betöltött szerepük miatt – közhatalminak, így a jogalkotó számára megkerülhetetlennek minősülnek” (ABH 2000, 202, 206.), az indítvány alapján az OÉTtv. alkotmányellenességét akkor sem lehetett volna megállapítani. A fent leírtakból következően ugyanis az OÉT-ot ebben az értelemben közhatalommal rendelkező szervnek kell tekinteni.

4. A többség által elfogadott döntés – szerintem – nem tisztázza kellően a 40/2005. AB határozat (a továbbiakban: Abh. ABH 2005, 427, 458.) és az Alkotmánybíróság e határozatának a viszonyát. Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság az érdekegyeztetés törvényi szabályozásának hiánya miatt mulasztást állapított meg. Az itt vizsgált törvények éppen azért születtek, hogy az Országgyűlés eleget tegyen az Alkotmánybíróság határozatának és megszüntesse a fent hivatkozott Abh.-ban megállapított mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzetet (amit a T/1306 törvényjavaslathoz fűzött miniszteri indokolás kifejezetten említ).

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban kimondta, hogy „a munkavállalói és munkaadói érdekképviselőknek a foglalkoztatással, a munkanélküliek ellátásának biztosításával, munkához jutásának támogatásával, szociális biztonságának elősegítésével kapcsolatos állami feladatok ellátásába való bevonása, ennek érdekében az állam és érdekszervezetek képviselőiből álló testületeknek a felállítása és a testületeknek egyes közhatalom gyakorlására jogosító hatáskörökkel való felruházása önmagában nem feltétlenül alkotmányellenes. Az állami feladatok ellátásának finanszírozására létrehozott elkülönített állami pénzalap működtetéséhez járulékok fizetésével hozzájáruló személyeknek az alap pénzeszközei felhasználásába való bevonása történhet az érdekképviselők közvetítésével, az állam és az érdekszervezetek képviselőiből álló testületek felállítással, de más módon, pl. az alap önkormányzati típusú igazgatásának megteremtésével is. A közhatalom-gyakorlást jelentő állami feladatok társadalmi, érdek-képviselési szervezeteknek való átadása azonban csak

az Alkotmány rendelkezéseinek megfelelő, azokkal összhangban álló keretek között történhet” (ABH 2005, 427, 451.). Az OÉTtv., úgy gondolom, megfelel az Abh.-ban foglalt követelményeknek és az Alkotmánynak is, ezért az indítványt – a határozatban elfogadott indítványértelmezés alapján – el kellett volna utasítani.

*Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

I.

Nem értek egyet a többségi határozattal, mert – álláspontom szerint – az Alkotmánybíróság nem adott választ a köztársasági elnök indítványára. Nézetem szerint a köztársasági elnök az általa támadott törvényeknek célzottan azokat a rendelkezéseit vitatta, amelyekben – szerinte – olyan érdekegyeztetésre létrehozott szerv (OÉT) kapott közhatalmi jogosítványokat, amely a konkrét hatáskör-gyakorlás tekintetében nem rendelkezik demokratikus legitimációval. Indítványának fókuszában tehát – megítélem szerint – nem az egyetértési jogok, hanem az OÉT összetételének alkotmányossági szempontból történő megítélése állt. Mindezeket annak ellenére is állítom, hogy a köztársasági elnöki indítványokban valóban felsejlik az egyetértési jogok gyakorlásában megnyilvánuló közhatalmi jogosítvány figyelembevételének a szükségessége is. Így: „Az Mt. idézett 17. § (1) bekezdése pedig egyetértési jogot ad az OÉT számára a kötelező legkisebb munkabér meghatározásával kapcsolatban...Ha ilyenfajta jogalkotási hatáskör az Alkotmányban nevesített szerveken kívül másnak egyáltalán adható is alkotmányosan, a demokratikus legitimáció követelményének ebben az esetben is teljesülnie kell.”; „Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy az alkotmányellenesség az OÉT által gyakorolt közhatalmi jogosítványok okán áll fenn. Önmagában azonban az OÉT ilyen összetétellel való létrehozása nem aggályos, ha feladatai a hagyományos, közhatalom-gyakorlást magában nem foglaló érdekegyeztetésre terjednek csak ki”.

II.

1. Az első kérdés tehát az, minthogy az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 20. §-a alapján kötve van az indítványhoz, megállapítható-e olyan „szoros összefüggés”, amely megnyithatná az utat az egyetértési jog külön – a többségi határozatban követett kizárólagos – vizsgálata előtt. Először tehát ez a kérdés vár megválaszolásra, s amennyiben a válasz igenlő, csak abban az esetben lehet elvégezni az egyetértési jog alkotmányossági vizsgálatát.

2. Magam sohasem idegenkedtem az indítványhoz kötöttség kiterjesztő értelmezésétől, nézetem szerint ettől az utóbbi 8–10 évben maga a testület lépett vissza. Álláspontom etekintetben változatlan, annak lényegét a 2/2001. (I. 17.) AB határozathoz csatolt különvéleményben meg is fogalmaztam. Eszerint:

„ca) Az indítványhoz kötöttség kiterjesztő értelmezése kezdettől fogva jellemzi az Alkotmánybíróság gyakorlatát. Ennek leggyakoribb esetei pedig azt mutatják, amikor „szoros tartalmi és logikai összefüggés” okán az Alkotmánybíróság olyan jogszabályok alkotmányosságát is elbírálta, amelyeket az indítványok nem is támadtak. [3/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 329, 330.; 29/1993. (V. 4.) AB határozat, ABH 1993, 227, 229.; 34/1992. (VI. 1.) AB határozat, ABH 1992, 192, 193.; 34/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 175, 180.; 4/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 72.; 16/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 153.] Ezen belül valóban színes képpel találkozok a vizsgálódó: előfordult pl. az, hogy az Alkotmánybíróság szoros tartalmi összefüggés okán önmagában nem alkotmányellenes törvényi rendelkezést is megsemmisített. (797/B/1995. AB határozat, ABH 1995, 812, 813.) Volt példa arra is, hogy az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította, viszont más, az indítványban nem is támadott jogszabályi rendelkezést minősített alkotmányellenesnek és semmisített meg. [14/1990. (VI. 27.) AB határozat; 29/1995. (V. 25.) AB határozat.] Előfordult továbbá, hogy az alkotmányossági vizsgálat – szoros összefüggés okán – az indítványozó által kifogásolt rendelkezés mellett az annak végrehajtását szolgáló más rendelkezésre is kiterjedt. [31/1995. (V. 25.) AB határozat, ABH 1995, 159.]” (ABH 2001, 60, 62.)

Álláspontom szerint az adott alkotmányjogi probléma teljes feltárására törekvés, s az Alkotmánybíróság ilyen szerepvállalása (azaz az indítvány citált határok közötti kiterjesztő értelmezése) összhangban áll a testületnek a magyar alkotmányvédelemben kapott és betöltött közjogi funkciójával. Az „alkotmányvédelem legfőbb szerveként” (Abtv. preambuluma) objektív alkotmányvédelmet lát el, s ilyenként illeti meg az indítványok kiterjesztő értelmezésének a lehetősége. E tekintetben pedig – az Abtv.-ben írt kifejezett tiltó szabály híján – arra is módja van, hogy – éppen a teljes értékű alkotmányvédelem jegyében és érdekében akár az Abtv. egyes, számára biztosított hatáskörök között is – figyelembe véve természetesen az ezekre vonatkozó Abtv. előírásokat – szoros összefüggésre hivatkozással „átjárhasson”. Ezt tette a testület a 48/1993. (VII. 2.) AB határozatában is, amelyben a köztársasági elnök előzetes normakontrollra irányuló indítványának elbírálása mellett – szoros összefüggésre hivatkozással – még mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet is megállapított, hivatalból. [A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 14. § (2) bekezdése tekintetében. Lásd: ABH 1993, 314, 319.] Sőt: ugyanebben a határozatban az elfogadott, de még ki nem hirdetett törvény 24. §-ának mikénti alkalmazásához alkotmányossági követelményt is megfogal-

mazott (ABH 1993, 314, 318.). Ilyen alkotmányossági követelmény bukkan fel még több előzetes normakontrollra irányuló eljárásban. [53/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 323, 339.; 22/1996. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1996, 89.] Megjegyzem azonban: magam e tekintetben inkább a 64/1997. (XII. 17.) AB határozatban kifejtett álláspontot osztom, amely szerint az Alkotmánybíróság: „(...) törvényjavaslat alkotmányellenességének előzetes vizsgálatára irányuló hatáskörében fogalmilag kizárt a norma alkalmazásánál az alkotmányos tartalom meghatározása.” (ABH 1997, 387.)

Az Alkotmánybíróság tehát (főképpen 2000-ig) nem kezelte mereven az Abtv.-ben kapott hatásköreit, azok között – az Abtv. egyes hatásköröket érintő szabályozását alapul véve – szoros összefüggésre hivatkozással, alkalmasint szabadon „átjárt”. Nem idegenkedett azonban az előzetes és utólagos normakontrollra irányuló indítványok egyesítésétől sem. [66/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997, 398.]

Nem értelmezte mereven a hatásköreit más esetekben sem az Alkotmánybíróság. „Olyan jogszabály, törvényjavaslat vagy ki nem hirdetett törvény alkotmányossági vizsgálata során azonban, amely nemzetközi jogi kötelezettséget valósít meg, s még inkább, ha a vizsgálat – mint a jelen esetben is – kifejezetten arra irányul, hogy a belső jog a nemzetközi joggal az Alkotmány 7. § (1) bekezdése szerint összhangban van-e, szükségszerűen be kell vonni a vizsgálatba azt is, hogy a kérdéses belső norma a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségbe ütközik-e, illetve, hogy a nemzetközi kötelezettségvállalás összhangban van-e az Alkotmánnyal. (...) E tekintetben közömbös, hogy a jogszabály előzetes vagy utólagos alkotmányossági kontrolljáról van-e szó, egyik sem végezhető el a belső jogszabály, a nemzetközi szerződés és az Alkotmány harmóniájának vizsgálata nélkül. A hatásköri korlátokból legfeljebb az következik, hogy az előzetes vizsgálatra irányuló eljárásban a rendelkező rész nem tartalmaz megállapítást a ki nem hirdetett törvény és a nemzetközi szerződés viszonyáról.” [53/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 323, 326–327.]

3. Mi a helyzet a mostani esetben? Szerintem az, hogy a köztársasági elnöknek változatlanul nincs aggálya az egyetértési jog közhatalmi jellegét illetően. Az egyetértési jogot a „gyanút ébresztő” indítványi elemek kapcsán is szorosan a demokratikus legitimációhoz kötötten kéri vizsgálni: nem magát az egyetértési jogot, hanem az – állítása szerint – demokratikus legitimációval nem rendelkező OÉT egyetértési jogát kéri az általa megjelölt esetekben megsemmisíteni. E két elem szorosan összekapcsolódik az indítványban, úgy azonban, hogy nyilvánvaló: az indítványozó köztársasági elnök kizárólag csak a közhatalmat gyakorló OÉT demokratikus legitimáltságának hiányát állítja. Nem választja el ettől az egyetértési jogot olyanként, amelynek elkülönített (vagy ahogy a többségi határozat teszi: kizárólagos) alkotmányossági vizsgálatát látná szük-

ségesnek. Nem kerülhet szóba ezért az indítvány „szoros összefüggés” okán történő kiterjesztése sem, mivel összekapcsolt kategóriákról van szó, nincs mit – mivel „szoros összefüggés okán” összekapcsolni. Kicsit másképpen fogalmazva: a köztársasági elnök indítványa nem azt tartja alkotmányellenesnek, hogy az OÉTtv., illetve az Ászptv. közhatalom gyakorlására jogosítja fel az OÉT-et, hanem azt, hogy az OÉT a közhatalom gyakorlásához nem rendelkezik demokratikus legitimációval. Evidenciának tekinti tehát, hogy az OÉT közhatalmat gyakorol, de ehhez olyan törvényi szabályozást kívánna meg, amely biztosítja, hogy az OÉT oldalai az általuk képviseltek több mint a felétől nyerjék el a legitimációjukat.

A fenti megállapításhoz két megjegyzést még hozzáfűzök:

a) A köztársasági elnök soha nem vonta kétségbe az egyetértési jog közhatalmi jellegét, e jellemzője által – külön csak erre figyelemmel – soha nem igényelte annak megsemmisítését sem. Éppen ellenkezőleg: mindig is faktumként kezelte az egyetértési jogok meglétét, s rájuk vetítve fejtette ki konzekvensen alkotmányossági aggályait az azokat gyakorló, szerinte demokratikus legitimációval nem rendelkező érdek-képviselői szervekkel kapcsolatban.

Néhány idézet ehhez: „Az eldöntendő kérdés azonban csakis a kamarai jogok terjedelmének alkotmányos mérve, nem pedig önmagában az ilyen jogok és közfeladatok létének alkotmányossága. E joggal és feladatokkal ugyanis nemcsak aggálytalanul rendelkezhet a szakmai kamara, hanem meglétük éppen a szakmai kamarák jellemző vonása”. [39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 270.] „A MOK által az Okt. 2. §. i) pontja alapján gyakorolt jog közhatalmi aktus (...) Az egyetértési jog folytán a MOK megvétőzhatja a miniszteri engedélyt mind a külföldi honosított diploma nélküli tevékenységéhez, mind az Orvosok Országos Nyilvántartásába való felvételéhez ... Ez a kamarai aktus is közhatalmi ... A MOK egyetértési joga keretében gyakorolt elutasító döntés ellen nincs önálló jogorvoslat, viszont ha a miniszter az engedély iránti kérelmet elutasítja, szintén megnyílik a közigazgatási per lehetősége ... Az alkotmányossági probléma az, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely bármilyen szempontot tartalmazna arról, hogy a hivatásgyakorlás magyarországi feltételeinek mindenben megfelelő külföldi orvosok kérelmét minek alapján fogadja el, vagy utasítja el a MOK.” (ABH 1997, 263, 279.)

A köztársasági elnök az egyik, éppen a még általa jegyzett 16/1998. (V. 8.) AB határozatban sem az egyetértési jogok közhatalmi jellegének alkotmányellenességét vitatta, hanem (ott is) az ilyen jogosítványokat gyakorló szervezet demokratikus legitimáltságának kérdését állította vizsgálódásainak fókuszába. (ABH 1998, 145.) Nyilvánvalónak tartom ezért, hogy amennyiben a korábbi hangsúlyozott álláspontja megváltozott volna, úgy ennek nem sejtetésekkel adott volna hangot. Kezdetektől fogva a demokratikus legitimáció hiányáról polemizált, s ezt teszi változatlanul a mostani indítványában is. Azaz: őt az egyetértési jog kizárólag abból a szempontból érdekli,

hogy azt a szerinte demokratikusan nem legitimált OÉT gyakorolja.

b) Az előbbiekből következően újra kiemelem: a köztársasági elnöki indítvány nem általában a közhatalmi jellegű egyetértési jog, hanem a szerinte demokratikus legitimációval nem rendelkező OÉT által gyakorolható egyetértési joggal kapcsolatban fogalmazza meg az alkotmányossági kifogásait. Ez azonban indítványainak csak az egyik része: az általa ugyancsak támadott OÉTtv. 5. §-ában és 6. § (1) bekezdésében kizárólag az OÉT összetételét kifogásolja (a legitimáltság hiányát állítva). Mégha átfordulunk is tehát az egyetértési jog vizsgálatára, e két törvényi rendelkezés vizsgálatát – a demokratikus legitimáltságra figyelemmel – akkor is el kellett volna végeznünk. Azaz: az egyetértési jogra áthelyeződő vizsgálat (s annak eredményeként az alkotmányellenesség kimondása mellett) az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna vizsgálnia az OÉTtv. 5. §-ának és 6. § (1) bekezdésének alkotmányosságát is.

4. Összegezve:

a) Az indítvány csak (és kizárólag) a demokratikus legitimáció tekintetében lett volna vizsgálható. Ettől elszakítottan a köztársasági elnök nem kérte az egyetértési jog külön alkotmányossági vizsgálatát, azzal – mint közhatalmi tevékenységgel – elkülönítetten eddig sem voltak alkotmányossági aggályai. (Ez tűnik ki az általa személyesen korábban is jegyzett, s fentebb citált AB határozatokból is.)

b) A jelen ügyben az egyetértési jog nem szakad el a demokratikus legitimáció állított hiányától. Ebből következően az egyetértési jogra nézve – nézetem szerint – az Alkotmánybíróság határozott indítvány hiányában – hivatalból – állapította meg a hatáskörét.

c) A köztársasági elnök az öt elsősorban érdeklő kérdésre („demokratikusan” legitimált szervezet-e az OÉT) gyakorlatilag nem kapott választ, hiszen egyedül és kizárólag az egyetértési jog vizsgálatára korlátozódott az Alkotmánybíróság többségi határozata.

5. A fentiek hangsúlyozása nem jelenti azt, hogy magam nem látok gondot az egyetértési jogokkal korlátozott jogalkotásban. Ellenkezőleg: én is határozottan állítom, hogy az egyetértési jogok alkotmányossági vizsgálatára (külön kiemelten a jogalkotási eljárásban gyakorolható egyetértési jog elemzésére) feltétlenül szükség lenne. Álláspontom szerint azonban a most elbírált köztársasági elnöki indítványok nem ezt kérték a testülettől.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

VIII. Az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány és a Kormány tagjainak határozatai

A köztársasági elnök határozatai

A köztársasági elnök 206/2008. (X. 14.) KE határozata

nyugállományú büntetés-végrehajtási dandártábornoki kinevezésről

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában foglalt jogkörömben, az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére *dr. Madej Ferenc* nyugállományú büntetés-végrehajtási ezredest 2008. szeptember 8-ai hatállyal nyugállományú büntetés-végrehajtási dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2008. szeptember 2.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2008. szeptember 18.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

KEH ügyszám: IV-6/03958/2008.

A köztársasági elnök 207/2008. (X. 14.) KE határozata

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi

XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

a magyar–jordán kapcsolatok elmélyítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Zaid Naffa-nak, a Jordán Hasemita Királyság Konzuli Képviselte vezetőjének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 7.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/04406/2008.

A Kormány határozatai

A Kormány 1065/2008. (X. 14.) Korm. határozata

a Fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény végrehajtását ellenőrző szerv felkéréséről

1. A Kormány felkéri az Országos Fogyatékosügyi Tanácsot, hogy a Fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény és az ahhoz kapcsolódó Fakultatív Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2007. évi XCII. törvény 2. § (2) bekezdésében foglalt 33. cikk 2. pontja alapján segítse, védje és ellenőrizze az egyezményben foglalt jogok biztosítását, továbbá az egyezmény szerinti kötelezettségek végrehajtását.

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak határozatai

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter 1/2008. (X. 14.) MeHVM határozata

az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság elnökének
és titkárának, valamint a Közigazgatási
Továbbképzési Kollégium elnökének és titkárának
kinevezéséről

A közigazgatási és az ügykezelői alapvizsgáról szóló
51/1993. (III. 31.) Korm. rendelet 3. § (3) és (5) bekezdé-
sében, valamint a köztisztviselők továbbképzéséről és a

közigazgatási vezetőképzésről szóló 199/1998. (XII. 4.)
Korm. rendelet 11. § (2) bekezdésében meghatározott ha-
táskörömben eljárva,

2008. október 15-ei hatállyal, ötéves időtartamra

kinevezem

dr. Tordai Csabát az Országos Közigazgatási Vizsgabi-
zottság elnökévé,

dr. Teplán Istvánt a Közigazgatási Továbbképzési Kol-
légium elnökévé, valamint

dr. Hazafi Zoltánt az Országos Közigazgatási Vizsgabi-
zottság és a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium tit-
kárává.

Kiss Péter s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.
Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.
A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FÁMA ZRt. közreműködésével.
Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.
Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny
Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgá-
latán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft.

HU ISSN 0076—2407

08.3075 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285